

مسئولان محیط‌زیست در نشست خبری «کاپ ۷» چالش‌های زیست‌محیطی دریای خزر را تشریح کردند

ضرورت همکاری پنج کشور ساحلی

برای حفاظت از خزر

روزنامه

سایمانما

۱۴۰۵ مهر ۱۴شنبه | چهارشنبه ۱۳۴۹۸ | شماره پیاپی ۱۴۰۵ | قیمت ۱۰ هزار تومان |

www.payamema.ir

۵

شهر «زرقان» که سال‌ها گرفتار انبوه صنایع بوده، حالا با بوی شدید و غیرعادی گاز و مواد شیمیایی روبه‌روست

نفس تنگی در مجاورت «پارک ملی بمو»

■ معاون محیط‌زیست انسانی «اداره کل محیط‌زیست استان فارس»: براساس بررسی‌های انجام‌شده، احتمال دارد دو واحد صنعتی منشأ آلودگی باشند

و برای این دو واحد خطریه صادر شده است

معاون فرهنگی شهرداری «قونیه» در گفت‌وگو با «پیام ما» از چرایی غیبت ایران در رویداد موسیقی عرفانی می‌گوید

که ایران را از قونیه جا گذاشت

هوش مصنوعی به کمک گردشگری ایران می‌آید

طراحی برنامه‌های جدید برای هوشمندسازی گردشگری و توسعه بازارهای داخلی و خارجی

ایران در کانون

خشکسالی پایدار

ارزیابی «سازمان جهانی هواشناسی» کاهش بارش و ورودی آب به مخازن ایران در ۲۰۲۵ را نشان می‌دهد

زلزله؛ برگ تازه

بازار مسکن

«پیام ما» از ورود حسگرهای ویژه به بازار برج‌های لوکس تهران گزارش می‌دهد

اتیسم، گمشده در

بودجه‌های رسمی

هم‌زمان با تثبیت بودجه «صندوق بیماران خاص و صعب‌العلاج» سهم بیماران اتیسم نامشخص است

تمام‌قد به احترام شهدای دانش‌آموز میناب ولامرد

ای داغ، از قلب پریشانم چه می‌خواهی؟

احمدرضا محمدی

روزنامه‌نگار

نقد یک عادت تازه در ساخت‌وساز شهری

معماری در مسابقه روشنایی

شب وابسته است. نور شبانه، به‌ویژه زمانی که شدید و مستمر باشد. دوار فضایی خواب‌شود. می‌تواند سیگنال طبیعی تاریکی را مختل کند و از طریق سیستم شبانه‌روزی بر تشریح ملاتونین و سایر فرایندهای فرایندهای هورمونی اثر بگذارد.

در این میان، ارتباط میان سیستم شبانه‌روزی، هیپوتالاموس و هیپوفیز اهمیت ویژه‌ای دارد. نور از طریق چشم به مرکز تنظیم ساعت زیستی در مغز منتقل می‌شود و می‌تواند زمان‌بندی تشریح ملاتونین و سایر فرایندهای مرتبط با چرخه خواب و بیداری را تحت تأثیر قرار دهد. اختلال در این چرخه می‌تواند الگوی طبیعی تشریح برخی هورمون‌ها، از جمله کورتیزول، هورمون رشد، پرولاکتین و هورمون‌های مرتبط با عملکرد تولیدمثل را تغییر دهد.

این موضوع زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که نور نامی ساختمان به‌صورت مستقیم و مداوم وارد خانه‌های اطراف شود. ساکنانی که به نور شبانه حساس هستند، ممکن است مجبور شوند با صرف هزینه اضافه، برای کاهش شدت نور در زمان خواب از پرده‌های ضخیم، پوشش‌های چندلایه و سایر تجهیزات استفاده کنند و حتی با وجود این اقدامات نیز نتوانند تاریکی مطلوب را در فضای خواب خود ایجاد کنند. بگذاریم که چنین تهدیداتی برای مستأجرانی که مرتب در حال جابه‌جا شدن هستند، بسیار گران بوده و معمولاً شخصی در طراحی یک ساختمان، در واقع کیفیت زندگی و آسایش دیگران را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

بنابراین، نورپردازی بناهای مسکونی را نمی‌توان صرفاً مسئله‌ای مربوط به سلیقه، زیبایی‌شناسی یا انتخاب شخصی مالک دانست. وقتی نور یک ساختمان به فضای عمومی و خانه‌های اطراف سرریز می‌شود، موضوع به یک مسئله شهری و حتی به شهرت تبدیل می‌شود و باید از منظر مصرف انرژی، آلودگی نوری، آسایش و حق برخورداری از تاریکی شب، سلامت و کیفیت خواب شهروندان و همچنین حفاظت از اکوسیستم‌های شهری مورد توجه قرار گیرد. شاید لازم باشد پیش از آنکه هر ساختمانی را با مجموعه‌ای از چراغ‌ها در تمام ساعات شب روشن کنیم، یک پرسش ساده اما اساسی مطرح کنیم: این نورپردازی‌ها، برخلاف آنچه گاه تصور می‌شود، لزوماً هیچ نقشی در افزایش ایمنی و امنیت بنا ندارند. روشن‌بودن یک نمای مسکونی در تمام طول شب، به‌خودی‌خود به معنای افزایش امنیت نیست؛ در بسیاری از موارد، صرفاً هزینه بیشتری برای انرژی و تجهیزات ایجاد می‌کند، بدون آنکه منفعت متناسبی برای ساکنان یا شهر فراهم کند. بنابراین باید پرسید این نورپردازی دقیقاً چه ضرورتی دارد، چه مشکلی را حل می‌کند و در برابر چه میزان هزینه و مصرف انرژی، چه ارزش واقعی برای شهر ایجاد می‌کند؟ مسئله مهم دیگر، پیامدهای زیست‌محیطی و سلامت‌محور آلودگی نوری است. نور مصنوعی شبانه می‌تواند بر بسیاری از موجودات زنده، از جمله پرندگان، حشرات و سایر گونه‌های شهری، اثر بگذارد و الگوهای طبیعی فعالیت، تغذیه، مهاجرت و تولیدمثل آن‌ها را مختل کند. از این منظر، روشن نگه‌داشتن یقه‌بافته‌های ساختمان‌ها فقط یک انتخاب شخصی نیست؛ بخشی از نوری است که به محیط عمومی و اکوسیستم شهری وارد می‌شود و باید پیامدهای آن در مقیاس شهر مورد توجه قرار گیرد.

تقاضای بازار این الگوها را تکرار می‌کنند؛ بدون آنکه ضرورت، پیامدها و کیفیت واقعی این مداخلات را بررسی کنند یا از خود پرسند که آیا چنین نورپردازی‌ای واقعاً به زیبایی، خوانایی و کیفیت معماری بنا کمک می‌کند یا صرفاً وسیله‌ای برای نمایش و خودنمایی است. در بسیاری از موارد، نتیجه نه ارتقای معماری، بلکه انباشت نور خیرگی و آشفتنگی بصری در سیماي شبانه شهر است.

در شرایطی که صرفه‌جویی در انرژی و مصرف صحیح منابع نه تنها در شرایط جنگی کشور ما، بلکه در تمام جهان موضوعی حیاتی است، برقی که باید برای تولید و صنعت و کشاورزی به کار رود، در شهرها و حتی برخی روستاها صرف نورپردازی‌هایی می‌شود که شاید تنها دلیل وجودی‌شان، خودنمایی نوکیسگان برای ایجاد احساس خاص بودن است. هزینه این نورپردازی‌ها نیز به خرید تجهیزات محدود نمی‌شود. تأمین تجهیزات برقی، نصب، نگهداری و تعمیر آن‌ها و مهم‌تر از همه، مصرف مستمر برق در طول شب، همگی هزینه‌هایی هستند که در مقیاس یک شهر می‌توانند قابل‌توجه باشند. حال این روند را در تمام شهرهای ایران ضرب کنید تا به هزینه و مصرف سرسام‌آور آن پی ببرید.

در شرایطی که همواره از شهروندان خواسته می‌شود مصرف انرژی خود را کاهش دهند، منطقی است که مصرف انرژی بناها و تأسیسات نورپردازی آن‌ها نیز مورد توجه و ارزیابی قرار گیرد. نمی‌توان از ضرورت صرفه‌جویی در مصرف برق سخن گفت، اما همزمان مصرف انرژی برای نورپردازی‌های غیرضروری و عمدتاً نمایشی ساختمان‌ها را نادیده گرفت. این نورپردازی‌ها، برخلاف آنچه گاه تصور می‌شود، لزوماً هیچ نقشی در افزایش ایمنی و امنیت بنا ندارند. روشن‌بودن یک نمای مسکونی در تمام طول شب، به‌خودی‌خود به معنای افزایش امنیت نیست؛ در بسیاری از موارد، صرفاً هزینه بیشتری برای انرژی و تجهیزات ایجاد می‌کند، بدون آنکه منفعت متناسبی برای ساکنان یا شهر فراهم کند. بنابراین باید پرسید این نورپردازی دقیقاً چه ضرورتی دارد، چه مشکلی را حل می‌کند و در برابر چه میزان هزینه و مصرف انرژی، چه ارزش واقعی برای شهر ایجاد می‌کند؟

مسئله مهم دیگر، پیامدهای زیست‌محیطی و سلامت‌محور آلودگی نوری است. نور مصنوعی شبانه می‌تواند بر بسیاری از موجودات زنده، از جمله پرندگان، حشرات و سایر گونه‌های شهری، اثر بگذارد و الگوهای طبیعی فعالیت، تغذیه، مهاجرت و تولیدمثل آن‌ها را مختل کند. از این منظر، روشن نگه‌داشتن یقه‌بافته‌های ساختمان‌ها فقط یک انتخاب شخصی نیست؛ بخشی از نوری است که به محیط عمومی و اکوسیستم شهری وارد می‌شود و باید پیامدهای آن در مقیاس شهر مورد توجه قرار گیرد.

از نظر سلامت انسان نیز مسئله صرفاً مزاحمت بصری نیست. بدن انسان برای تنظیم بسیاری از فرایندهای فیزیولوژیک خود به چرخه طبیعی روشنایی روز و تاریکی

اسولماز حسینینیون

ادکتری تخصصی طراحی شهری

و تاپ‌آوری شهری

تایستان به پایان رسیده و روند قطع برق در ایران کاهش یافته است. هرچند گفته می‌شود قطعی برق ادامه خواهد داشت، قطع برق تنها بهانه برای صرفه‌جویی نباید باشد. ما باید فارغ از اینکه در تایستان دچار کمبود انرژی هستیم یا نه، در تمام فصول عادت‌ها و رویه‌های زندگی، ساخت شهرها و معماری را بازنگری کنیم تا بتوانیم شهرهای پایدار با مصرف صحیح، الگوهای مصرف صحیح و صرفه‌جویانه داشته باشیم.

یکی از عادت‌های مخربی که متأسفانه در سال‌های اخیر در شهرهای ما رواج یافته، نورپردازی بناهای مسکونی است؛ پدیده‌ای که گاه از سوی افرادی ترویج می‌شود که صرفاً با سفر به کشورهای غربی و مشاهده نورپردازی برخی بناهای شاخص، به این نتیجه رسیدند که نورپردازی ساختمان می‌تواند به اعتبار و شخصیت بنا و حتی جایگاه اجتماعی ساکنان آن کمک کند و به ابزاری برای نمایش، تمایز و فخرفروشی تبدیل شود.

این در حالی است که نورپردازی معماری در بسیاری از شهرهای جهان، صرفاً برای بناهای شاخص، تاریخی و دارای ارزش‌های فرهنگی یا کاکردی ویژه، مانند موزه‌ها، یادمان‌ها و ساختمان‌های عمومی مهم، به کار می‌رود؛ بناهایی که می‌توانند به هویت و شخصیت شهر به‌ویژه در ساعات شب، کمک کنند و همچون یک نماد، نشانه یا نقطه راهنما در ساختار شهری دیده شوند. حتی در مورد این بناها نیز نورپردازی زمانی ارزشمند است که آگاهانه، متناسب با ویژگی‌های معماری، زمینه‌شهری و نیازهای محیطی طراحی شده باشد.

اما در ایران، این روند تا جایی پیش رفته که نورپردازی به بخش قابل‌توجهی از بناهای مسکونی نیز تسری پیدا کرده است؛ نورهایی که گاه در تمام ساعات شب روشن هستند و نه تنها برای ساکنان خود ساختمان، بلکه برای همسایگان و سایر افراد آن محله مزاحمت ایجاد می‌کنند و آسایش و خواب‌آنان را تحت تأثیر قرار می‌دهند. مسئله اینجاست که در بسیاری از موارد، برای چنین مداخلاتی پاسخ‌گویی یا نظارت مشخصی وجود ندارد و حق شهروندان برای برخورداری از آرامش و تاریکی شب به‌سادگی نادیده گرفته می‌شود.

نکته قابل تأمل آن است که این روند تنها از سوی گروه‌هایی که به دنبال نمایش موقعیت و تمایز اجتماعی هستند شکل نمی‌گیرد، بلکه به‌تدریج به یک تقاضای بازار و بخشی از رویه‌های رایج ساخت‌وساز تبدیل شده است. در نتیجه، مهندسان و سازندگان نیز گاه صرفاً در پاسخ به

صلح از جایی آغاز می‌شود که «دیگری» را به رسمیت بشناسیم

صلح اجتماعی از رفتار روزمره ما آغاز می‌شود؛ از اینکه به هم اجازه دهیم متفاوت فکر کنیم؛ از اینکه زبان و فرهنگ دیگری را تحقیر نکنیم؛ از اینکه به دلیل تفاوت مذهبی یا سیاسی، دیگری را از دایره «ما» بیرون نرانیم؛ از اینکه پیش از قضاوت، بشنویم و پیش از پاسخ دادن، تلاش کنیم دیگری را بفهمیم.

یکی از مشکلات جوامع متکثر این است که «دیگری» خیلی زود به «بیگانه» تبدیل می‌شود. درحالی‌که دیگری ممکن است همسایه ما، همکار ما، دوست ما، هم‌کلاسی فرزندان یا حتی عضوی از خانواده ما باشد. تفاوت الزاماً فاصله ایجاد نمی‌کند؛ این نگاه ما به تفاوت است که می‌تواند فاصله ایجاد کند.

ایران برای رسیدن به صلح پایدار نیازمند عبور از فرهنگ «یکسان‌سازی» به سمت فرهنگ «همزیستی» است. همزیستی یعنی ما لازم نیست شبیه هم باشیم تا بتوانیم در کنار هم زندگی کنیم.

در یک جامعه متکثر، هدف نباید ساختن جامعه‌ای بدون تفاوت باشد؛ هدف باید ساختن جامعه‌ای باشد که تفاوت‌ها در آن به رسمیت شناخته شوند و هیچ‌کس به دلیل تفاوت خود احساس طردشدگی نکند. از همین منظر، پاسخ به مطالبات اجتماعی نیز اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. مطالبات زمانی می‌توانند به بخشی از فرایند صلح تبدیل شوند که مسیرهای قانونی، مدنی و مسالمت‌آمیز برای بیان آنها وجود داشته باشد و مردم اطمینان داشته باشند که بیان خواسته‌هایشان به شنیده شدن و گفت‌وگو منجر می‌شود.

جامعه‌ای که راه گفت‌وگو را باز نگه می‌دارد، فرصت بیشتری برای حل اختلافات پیش از تبدیل شدن آنها به بحران دارد. در مقابل، نادیده گرفتن مطالبات، انکار تفاوت‌ها و به حاشیه راندن گروه‌های اجتماعی، نه تنها مسئله را حل نمی‌کند، بلکه می‌تواند به بی‌اعتمادی و شکاف‌های اجتماعی بيفزايد.

صلح، محصول حذف صداهاي متفاوت نیست؛ محصول شنیدن آنهاست. صلح تنها یک آرمان بین‌المللی یا مفهومی مربوط به روابط میان دولت‌ها نیست. صلح درون جامعه نیز معنا دارد؛ در رابطه میان شهروندان، میان گروه‌های اجتماعی، میان نسل‌ها و میان کسانی که متفاوت می‌اندیشند.

اگر می‌خواهیم جامعه‌ای آرام‌تر و آینده‌ای پایدارتر داشته باشیم، باید از خود پرسیم: آیا حاضر هستیم دیگری را همان‌گونه که هست بپذیریم؟ آیا حاضر هستیم صدای متفاوت را بشنویم؟ آیا مسئولان حاضرند مطالبات شهروندان را بشنوند و برای پاسخ به آنها اقدام کنند؟ آیا مردم حاضرند اختلافات خود را بدون نفی و حذف یکدیگر مدیریت کنند؟ پاسخ مثبت به این پرسش‌ها می‌تواند نقطه آغاز یک مسیر تازه باشد.

صلح زمانی محقق می‌شود که «ما» آن قدر گسترده باشد که «دیگری» را نیز دربر بگیرد. ایران امروز بیش از آنکه نیازمند حذف تفاوت‌ها باشد، نیازمند مدیریت مسالمت‌آمیز تفاوت‌هاست. ما می‌توانیم متفاوت باشیم و در عین حال یک جامعه واحد باقی بمانیم. می‌توانیم زبان‌های متفاوت داشته باشیم، فرهنگ‌های متفاوت داشته باشیم، باورهای متفاوت داشته باشیم و دیدگاه‌های سیاسی متفاوتی داشته باشیم؛ اما در یک اصل مشترک باشیم: اینکه همه انسان‌ها و شهروندان، صرف‌نظر از این تفاوت‌ها، از احترام و حق شنیده شدن برخوردارند.

صلح از جایی آغاز می‌شود که دیگری را دشمن، مزاحم یا تهدید نبینیم؛ او را انسانی متفاوت ببینیم که مانند ما حق دارد دیده شود، شنیده شود و در ساختن آینده جامعه خود سهم داشته باشد. و شاید صلح پایدار در ایران، نه با یکسان شدن ما، بلکه با پذیرش تفاوت‌های ما آغاز شود.

اعلی امینی

افعال محیط‌زیست

صلح را اغلب در معنای نبود جنگ، خشونت و درگیری تعریف می‌کنیم؛ اما صلح واقعی و پایدار، چیزی فراتر از سکوت اسلحه‌ها و نبود منازعه است. صلح زمانی در یک جامعه شکل می‌گیرد که انسان‌ها، با وجود تفاوت‌هایشان، یکدیگر را به رسمیت بشناسند، حق متفاوت بودن را بپذیرند و برای شنیدن صدای یکدیگر آماده‌گی داشته باشند. از این منظر، شاید یکی از مهم‌ترین پرسش‌های امروز جامعه ما این باشد که آیا ما «دیگری» را به رسمیت می‌شناسیم؟

جامعه ایران، جامعه‌ای یک‌دست و یک‌صدا نیست و اساساً نباید چنین باشد. ایران سرزمینی است که مردمان آن با قومیت‌ها، زبان‌ها، فرهنگ‌ها، آیین‌ها و مذاهب گوناگون و با دیدگاه‌های سیاسی و اجتماعی متفاوت در کنار یکدیگر زندگی می‌کنند. این تفاوت‌ها نه یک استثنا، بلکه بخشی از واقعیت تاریخی و اجتماعی ایران است.

بنابراین، نخستین گام برای رسیدن به صلح اجتماعی، پذیرش این واقعیت است که «دیگری» وجود دارد و حق دارد متفاوت باشد.

صلح را نمی‌توان با حذف تفاوت‌ها ساخت. نمی‌توان جامعه را به این امید که همه مانند هم فکر کنند، یک‌شکل کرد. تفاوت، به‌خودی‌خود تهدید نیست. آنچه تفاوت را به تعارض تبدیل می‌کند، نپذیرفتن آن، نادیده گرفتن دیگری و تلاش برای تحمیل یکسانی بر جامعه است.

پذیرش دیگری به این معنا نیست که همه باید یکدیگر را در نظر فکری، سیاسی، فرهنگی یا اعتقادی تأیید کنند. پذیرش دیگری یعنی پذیرفتن حق وجود، حق شنیده شدن و حق مشارکت او در سرنوشت جامعه.

ممکن است من با اندیشه سیاسی فردی موافق نباشم، اما باید بپذیرم که او نیز شهروند این جامعه است. ممکن است زبان، فرهنگ یا سبک زندگی گروهی با من متفاوت باشد، اما این تفاوت نباید موجب محرومیت، تحقیر یا نادیده گرفتن آنان شود. ممکن است درباره مسائل دینی و مذهبی اختلاف‌نظر داشته باشیم، اما این اختلاف نباید به نفی کرامت انسانی و حقوق اجتماعی یکدیگر منجر شود.

صلح دقیقاً در نقطه‌ای آغاز می‌شود که یاد می‌گیریم با وجود اختلاف، یکدیگر را حذف نکنیم. در این میان، نقش مسئولان و ساختارهای حکمرانی بسیار تعیین‌کننده است. مردم زمانی می‌توانند به آینده امیدوار باشند که احساس کنند تفاوت‌های آنان دیده و شنیده می‌شود. پذیرش تکرر اجتماعی نباید صرفاً در سطح شعار باقی بماند، بلکه باید در سیاست‌گذاری، تصمیم‌گیری، توزیع امکانات، مدیریت کشور و نحوه مواجهه با مطالبات شهروندان خود را نشان دهد.

اگر گروهی از شهروندان مطالباتی دارند، نخستین وظیفه مسئولان این نیست که صرفاً درباره درست یا نادرست بودن آن مطالبات قضاوت کنند؛ نخست باید صدای آنان را شنید و فهمید که ریشه این مطالبات چیست. جامعه‌ای که در آن مردم احساس کنند صدایشان شنیده نمی‌شود، به تدریج فاصله میان جامعه و حاکمیت را افزایش می‌دهد. اما گفت‌وگو، شنیدن و پاسخ‌گویی می‌تواند این فاصله را کاهش دهد. البته پذیرش دیگری تنها وظیفه مسئولان نیست. جامعه نیز در برابر این مسئله مسئول است. نمی‌توان از مسئولان انتظار داشت که تکرر را بپذیرند، اما خودمان تحمل شنیدن صدای متفاوت را نداشته باشیم.

اقای

هم‌زمان با تثبیت بودجه «صندوق بیماران خاص و صعب‌العلاج»، سهم بیماران اتیسم نامشخص است

اتیسم، گمشده در بودجه‌های رسمی

هزاران خانواده در پشت نوبت حمایت

ا پیام ما ۱۶
همت بودجه «صندوق بیماران خاص و صعب‌العلاج» در اصلاح بودجه ۱۴۰۵ تثبیت شد، اما اتیسم، هم آن هم در شرایطی که هزاران خانواده افراد دارای اتیسم پشت نوبت حق پرستاری‌اند و با افزایش هزینه‌های توانبخشی و دارو دست‌وپنجه نرم می‌کنند، همچنان سهم مشخصی از این اعتبار ندارد.

در روزهای گذشته، «۱۶ همت» بودجه صندوق بیماران خاص و صعب‌العلاج در جریان اصلاح بودجه ۱۴۰۵ تثبیت شد و «محمدباقر قالیباف»، رئیس مجلس، هم بر تخصیص ۱۰۰ درصدی آن تأکید کرد. در این میان، یک پرسش جدی پیش روی رئیس مجلس قرار می‌گیرد: «سهم اتیسم از این ۱۶ همت کجاست؟»
بخش بزرگی از ۱۵۳ هزار مراقبی که طی ۱۰ سال گذشته پشت نوبت حق پرستاری ماندنداند، خانواده‌های افراد دارای اتیسم شدید و خیلی شدید هستند؛ خانواده‌هایی که از یک سو سال‌ها در صف حق پرستاری مانده‌اند و از سوی دیگر برای تداوم توانبخشی، درمان و تأمین اقلام بهداشتی فرزندانشان با افزایش بی‌سابقه تعرفه‌ها و نرخ‌ها مواجه‌اند.
پرسش این نیست که رئیس مجلس برای حفظ ۱۶ همت صندوق چه کرد؛ سؤال این است که چرا در برابر سال‌ها انکار آماری اتیسم، افزایش سنگین تعرفه‌های توانبخشی، خلأ پوشش بیمه‌ای که به قطع خدمات هزاران کودک انجامیده و نیز صف طولانی خانواده‌های افراد دارای اتیسم برای حق پرستاری، صدای این خانواده‌ها در روزهای اصلاح بودجه شنیده نشد؟
آیا مکاتبات گسترده فعالان اتیسم با کمیسون‌های مجلس اصلاً به میز تصمیم‌گیری بوده‌رسید یا بار دیگر اتیسم در حاشیه بودجه نادیده گرفته شد؟

پیام خبر

«بیمه سلامت»، دفاع کرد. در حالی که از آغاز فعالیت این صندوق در آبان ۱۴۰۱، اتیسم در فهرست بیماری‌های مشمول قرار گرفت، عملاً تا امروز سهمی تحت عنوان بسته خدمتی از آن نداشته است. دلیل آن هم طبق گزارش «مرکز پژوهش‌های مجلس»، طی این سال‌ها، نبود استحقاق سنجی و تخمین بودجه سالانه برای اتیسم عنوان شده است.

به گفته مختاری، استحقاق سنجی مستلزم دو رکن اساسی، یعنی آمار دقیق و سند ملی، برای پیش‌بینی دقیق نیازهای جامعه هدف است: «براساس این دو باید بودجه سالانه برای اتیسم در صندوق بیماران صعب‌العلاج تأمین می‌شد.» او افزود: «در این بین، بیمه‌ها هم با امضای تفاهم‌نامه‌ای با صندوق بیماران خاص، به‌شکل اختیاری و بدون الزام خاص در پرداخت، بخش ناچیزی از توانبخشی و درمان‌های مورد نیاز در حوزه اتیسم را تقبل کردند و در حالی که کدهای توانبخشی ستارهدار و لوکس محسوب می‌شوند، طی سه سال اخیر هر سال پای مصوبات افزایش تعرفه توانبخشی را امضا می‌کنند.»

❖ قطع خدمات توانبخشی هزاران کودک

مختاری همچنین با اشاره به کاهش توانبخشی افراد دارای اتیسم اظهار کرد: «تعرفه توانبخشی از نرخ توقفی ۱۲ هزار تومان پرداختی خانواده‌ها در ۱۴۰۲ به یک میلیون و ۳۵۰ هزار تومان در نوروز ۱۴۰۵ رسید. در حالی که بیمه سلامت مدعی پرداخت ۴۰ درصد خدمات دولتی و ۸۰ درصد خدمات خصوصی برای ۱۰ جلسه در سال بود، عملاً با معوقات سنگین در پرداخت، اعتماد جامعه درمان را برای تمدید قرارداد با قسمت اعظم بخش خصوصی، برای همین حداقل جلسات هم از دست داد.»

این فعال حقوق افراد دارای معلولیت بیان کرد: «افزایش بی‌رویه تعرفه توانبخشی، بدون آنکا به بیمه پایه و تکمیلی، منتج به قطع خدمات درمانی هزاران کودک اتیسم شد، در حالی که قیمت داروهای مصرفی آنها نیز با شیئی تند به بالای ماهی ۱۰ میلیون تومان افزایش یافت و به این ترتیب، عملاً هم مسیرهای توانبخشی و هم مسیرهای دارویی رابری بسیاری از خانواده‌های اتیسم از دسترس خارج ساخت.»

❖ نوبت بدون آمار

از سال گذشته، مسئله آمار اتیسم توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرد. از سوی دیگر با گذشت چهار سال از ثبت اتیسم در صندوق بیماران صعب‌العلاج، تلاشی برای استخراج آمار دقیق آن صورت نگرفته است. پس از جنگ دوازده‌روزه، «فاطمه عباسی»، معاون توانبخشی سازمان بهزیستی، «سازمان آمار» و «ثبت احوال» را مسبب این فقدان آمار خوانده در حالی که حتی افراد تحت پوشش خود این سازمان با عنوان اتیسم از سایر معلولیت‌های ذهنی و اعصاب و روان تفکیک نشده‌اند و بهزیستی هیچ آماری حتی از افراد دارای اتیسم تحت پوشش خود ندارد. در عین حال، به نقل از «زهران‌نوع‌پرست»، مدیرکل دفتر توانبخشی بهزیستی، بیش از دو سوم جمعیت اتیسم در ایران تحت پوشش بهزیستی نیستند.

در حالی که اتیسم یک اختلال عصبی - رشدی محسوب می‌شود، سال گذشته «سازمان بهزیستی» به‌عنوان مسئول اتیسم در ایران اعلام شد و در ۲۶ خرداد سال جاری، سند توانبخشی را به‌صورت مشترک با «وزارت بهداشت» صادر کرد. مختاری در این رابطه گفت: «پرسش اساسی جامعه اتیسم این است که سهم اتیسم از این ۱۶ همت چقدر است و صندوق بیماران صعب‌العلاج، برای بسته توانبخشی و داروهای مورد نیاز و ارقام بهداشتی اتیسم، چه مقدار برای خود از این افراد متعهد شده است؟ پاسخ آن دقیقاً چیزی است که طی این چهار سال در گزارش‌های عمومی خالی است. بهزیستی در حالی اجرای این سند توانبخشی را عهده‌دار شده که آمار دقیقی حتی

بختیاری شد. این واکنش سریع و آغاز فرایند پژوهش، نشان‌دهنده پویایی نهادی دانشگاه تهران در آن دوران است؛ سیستمی که به‌سرت به مسائل جامعه واکنش نشان می‌داد، کار میدانی را به‌عنوان اصل موضوعه مطالعات اجتماعی به رسمیت می‌شناخت و به آن متعهد بود.

❖ ابطال اسطوره «کشف»

برای رسیدن به هوفل، پژوهشگران باید مسیری طولانی و به‌شدت فرساینده را طی می‌کردند. این آبادی که در آن زمان از توابع بخش میانکوه شهرستان اردل در استان چهارمحال و بختیاری بود، در حفاصل منطقه دیناران ورودخا، خوشران بازفت قرار داشت. هرچند اکنون در تقسیمات جدید، در دهستان سوسس شهرستان ایذه قرار دارد. نقشه منطقه که در مقاله عسکری خانقاه و رفیع‌ر ۱۳۹۸) برای روستای هوفل و پلنگی ترسیم شده بود. مسیر حرکت تیم پژوهشی از درل آغاز شد و تا آخرین نقطه‌ای که ماشین امکان حرکت داشت، یعنی روستای رستم‌آباد، ادامه یافت. از آن نقطه به بعد، جاده آسفالت با شستی وجود نداشت و پژوهشگران ناچار شدند راه کوهستانی و باینبد دیناران به هوفل را با پای پیاده و با تکیه بر چهارپایان محلی طی کنند. مسیری با شیب‌های تند و پر تپه‌های آشفته. یک‌در عبور از آن‌ها ساعت‌ها به طول می‌انجامید. همین انزواي جغرافیایی شدید، زمینه‌ساز شکل‌گیری شایعه «کشف روستایی ناشناخته» شده بود. هرچند باید گفت همچنان هیچ جاده، برق، آب شرب، مرکز بهداشت و مدرسه‌ای در این منطقه وجود ندارد و شاید برای اولین بار بود که یکی از مدیران امور عشایر استان خوزستان در اردیبهشت ۱۴۰۳ به خود شهامت رفتن به این منطقه را داد. در واقع هنوز هم راه‌های دسترسی زمینی «کوده‌بکوه» هوفل پلنگی در فصل زمستان به دلیل حجم عظیم بارش برف و باران، مسدود و دسترسی به این منطقه کاملاً از بین می‌رود. با این حال، به‌محض ورود پژوهشگران به هوفل،

پشت روایت «روستای گمشده»

در ادامه تلاش می‌شود روایت شفاهی رفیع‌ر و یافته‌های مکتوب مونوگرافی سال ۱۳۹۸، با ابعاد مختلف این مطالعه میدانی کلاسیک و ساختار اجتماعی- فرهنگی جامعه هوفل در آن زمان و زمان حاضر تلفیق شود تا ضمن آشنایی با این روستا، بینیم برای علوم اجتماعی امروز چه درس آموخته‌هایی دارد.

❖ فرایند تکوین مونوگرافی هوفل

در اواخر دهه ۱۳۶۰، مطبوعات و رسانه‌های عمومی ایران با هیجان بسیار از «کشف یک روستای گمشده و کاملاً ناشناخته در دل زاگرس» خبر دادند. ادبیات حاکم بر این گزارش‌های خبری، بازتاب‌دهنده نوعی نگاه ژورنیک (عجیب‌پندار) به حاشیه‌های جغرافیایی کشور بود؛ تصویری از مردمی که گویی خارج از تاریخ زیست می‌کنند و هیچ تماسی با دنیای بیرون ندارند. رفیع‌ر در روایت خود اشاره می‌کند که این ادعای رسانه‌ای، با فاصله توجه محافل مردم‌شناختی دانشگاه تهران را جلب کرد. در آن دوران، به‌جای انفعال آکادمیک، تصمیمی جسورانه اتخاذ شد. او با مراجعه به رئیس وقت دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، مرحوم «علامه عباس توسلی»، استدلال کرد که دانشگاه نباید در برابر چنین ادعای بزرگی سکوت کند و باید تیمی علمی برای ارزیابی صحت این فرضیه به منطقه اعزام کند. رئیس دانشکده می‌بردنک اهمیت موضوع را دریافت و با اعزام این مأموریت پژوهشی موافقت کرد. هم‌زمان، «اصغر عسکری خانقاه»، از استادان پیشگام انسان‌شناسی ایران، نیز آمادگی خود را برای همراهی در این مأموریت خطیر اعلام کرد. این دو استاد به همراه «هوشنگ صدفی کهنه‌شهری» (دانشجوی وقت مردم‌شناسی، ا تیم سه‌نفره‌ای را تشکیل دادند که غارم زاگرس

ا محمد اسکندری نسب |

ا دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی

توسعه اجتماعی « دانشگاه تهران» |

در فضای آکادمیک ایران امروز علوم اجتماعی غالباً با مسائل انتزاعی درگیر شده و با بحران «پشت‌میزنشینی» پژوهشگران روبه‌رواست؛ بحرانی که رابطه پژوهشگران را زیست واقعی جامعه و واقعیت اجتماعی» قطع می‌کند. با این حال، در تاریخ تکوین علوم اجتماعی ایران، پژوهش‌هایی ثبت شده‌اند که ارزش واقعی آن‌ها در بلند شدن از پشت میزهای اداری، با نهادن در مال‌روهای صعب‌العبور و هم‌زیستی با محروم‌ترین و اصیل‌ترین لایه‌های اجتماعی جامعه است.

نشست احیا و راه‌اندازی مجدد بخش مطالعات عشایری «موسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران» در ۱۹ مردادماه ۱۴۰۵، بهانه‌ای شد برای بازخوانی یکی از همین تجربه‌های اصیل علمی ایران. در این نشست، «جلال‌الدین رفیع‌ر»، استاد پیشکسوت مردم‌شناسی ایران، خاطره‌ای شنیدنی از مأموریت علمی خود در زمستان سال ۱۳۶۸ به منطقه کوهستانی و سخت‌گذر «هوفل و پلنگی» روایت کرد. این روایت شفاهی، هنگامی که در کنار مونوگرافی (تک‌نگاری) منتشرشده از این سفر با عنوان «روستای هوفل» (عسکری خانقاه و رفیع‌ر ۱۳۹۸) قرار بگیرد، می‌تواند فهم ما از فرهنگ عشایری و الگوهای توسعه‌آفرانه را تغییر دهد.

اگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر راری شماره ۴۵۴۴۴۴۱۸۱۰۴۰۴۹۶۱۴۰۵۶۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شفت تصرفات مالکانه بالمعارض متقاضی آقای انوشیروان عطائی فرزند اقتدار شماره شناسنامه ۱۷۹ صادره از رودبار در ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر بنای احدانی به مساحت ۴۱۱/۱ مترمربع می‌باشد. به شماره پلاک ثبتی فرعی ۶۳۳ مزری شده از پلاک ۳۳۲ واقع در قریه مرخه شفت سنگ اصلی ۲۳ بخش ۱۲ گیلان خریداری از مالکیت رسمی مهدی شکاری گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض و یا عدم ارائه گواهی تقدیم دادخواست وفق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۷

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱

نعمت ذوقی- رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شفت

شناسه آگهی: ۲۲۷۱۱۹۹۰۶۰۱

نوبت دوم

اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر راری شماره ۴۰۹۹۶۰۴۰۳۸۱۱۰۴۰۵۶۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شفت تصرفات مالکانه بالمعارض متقاضی آقای حمید رحمانیان فرزند علیرضا شماره شناسنامه ۲۶۵ در ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر مستعدات به مساحت ۱۴۰۳/۸۰ مترمربع می‌باشد.

به شماره پلاک ثبتی فرعی ۱۲۵۴ مزری شده از پلاک ۸۸ فرعی واقع در قریه جویر شفت سنگ اصلی ۵۲ بخش ۱۲ گیلان خریداری از مالکیت رسمی احمد نیکخواه گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض و یا عدم ارائه گواهی تقدیم دادخواست وفق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۷

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱

نعمت ذوقی- رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شفت

شناسه آگهی: ۲۲۷۱۱۵۵۰۶۰۱

از اتیسم تحت پوشش خود ندارد.»

❖ افزایش بی‌رویه نرخ دارو

این مادر کودک دارای اتیسم در ادامه، با بیان اینکه طی سه سال اخیر، افزایش انفجاری تعرفه توانبخشی و موج روزافزون قطع خدمات توانبخشی، خانواده‌ها را به سمت درمان‌های علامتی و دارویی سوق داده است، اظهار کرد: «افزایش بی‌رویه نرخ دارو و نایاب شدن بسیاری از انواع آن هم عملاً به چالش دیگری برای هزاران خانواده درآمده و به جدالی شبانه‌روزی تبدیل شده است؛ جدالی از جنس زندگی بی‌وقفه، بدون استراحت و تعطیلی، در میدان مین که هر لحظه امکان انفجار حسی فرد دارای اتیسم می‌تواند کل ساختار خانواده را بلرزاند.»

❖ ۱۵۳ هزار نفر پشت صف حق پرستاری

مختاری در ادامه با اشاره به نبود حمایت از مراقبان خانگی کودکان دارای اتیسم اظهار کرد: «خرادماه امسال، بهزیستی خبر از افزایش ۹۰ درصدی حق پرستاری اتیسم را منتشر کرد، اما کوچک‌ترین اشاره‌ای به پشت نوبت نگه داشتن نصف جمعیت مراقبان خانگی برای دریافت حق پرستاری نکرد. ۱۵۳ هزار مراقب خانگی افراد دارای معلولیت شدید و خیلی شدید که با گذشت ۱۰ سال از تصویب قانون حمایت از معلولین، شاهد افزایش حق پرستاری از ۲۰۰ هزار تومان برای نیمی از مراقبان که تحت پوشش بودند، در سال ۹۷ تا ۸ میلیون تومان در سال جاری بودند، پشت نوبت نگه داشته شدند. برای خروجشان از صف، «پیش» از این افزایش «دوبلری»، فقط ۷ همت نیاز بود؛ ولی این ۷ همت در سال جاری، به افزایش ۹۰ درصدی حق پرستاری دریافت‌کنندگان اولویت پیدا کرد. این ناآرزی از همان خردماه‌ها مورد اعتراض گسترده پشت‌نوبتی‌ها قرار گرفت و بازتاب رسانه‌ای آن با گزارش‌های اولیه پیام ما و زنگ خطرهایی که باید جدی گرفته می‌شد، آغاز شد.

مختاری در این رابطه گفت: «در ۲۲ بهمن‌ماه ۱۳۹۹، سازمان بهزیستی، در پی اعتراض گسترده خانواده‌ها، خبر از تغییر رویکرد خود داده و مینا را بر سیاست خانواده‌محور در قبال حمایت صرف با پرداخت بارانه به مراکز نگهداری قرار داد. اما کماکان تنها ۵۱۵ هزار نفر زیر چتر حمایتی آن قرار گرفتند و باز هم سهم مراکز در دریافت بارانه، بدون هیچ پیش‌شرطی برای پذیرش، به‌ازای هر معلول با هر شدت از معلولیت با دهک خانوار پرداخت می‌شد؛ در حالی که برای مراقبت از همان معلول در خانه، پیش‌شرط دهک خانوار، شدت معلولیت، پر بودن ظرفیت و کمبود منابع، او را برای ۱۰ سال از دریافت حق پرستاری که از نصف مبلغ بارانه هم کمتر بود، محروم ساخت.» به گفته این فعال حقوق افراد دارای معلولیت، ردیف بودجه بارانه مراکز نگهداری بهزیستی و حق پرستاری فرد دارای معلولیت در خانه مشترک است، اما به‌طور مثال، مبلغ بارانه ۱۴۰۵ برای نگهداری افراد دارای معلولیت در مراکز بیش از ۱۷ میلیون تومان و حق پرستاری بین ۷ تا ۸ میلیون تومان است؛ در حالی که جزی بارانه، از دسترسی به کمک‌های خیرین و دریافت شهریه سنگین از خانواده هم برخوردارند، اما خانواده به خیرین دسترسی ندارد و در این بین دو عدد آماری نیز وجود دارد.» او با بیان اینکه بهزیستی در ۲۴ خرداد بودجه ۱۵۰۰ هزار فرد دارای معلولیت در مراکز را به‌مبنای ۱۲۰۰ همت بودجه قرار داده است و در مردادماه، بودجه مورد نیاز ۱۵۳ هزار پشت‌نوبتی را ۴۸۱ همت اعلام کرد، گفت: «با احتساب همان ۹۰ درصد افزایش، بودجه مورد نیاز ۱۴۰۵ شد خواهد بود، اما آیا این گزارش برای ایجاد خطی کار کرده بود و ایجاد توازن بوده یا صرفاً یک بازی محاسباتی و لفظی، آن هم از پشت یک تریبون رسمی و بدون اصلاح ثانویه توسط سازمان؟ سؤال مهم تر آنکه چه رابطهای بین آمار ۱۵۳ هزار پشت‌نوبتی و ۱۵۰ هزار برآورد بودجه‌ای بهزیستی

اسطوره رسانه‌ای فروریخت. رفیع‌ر و عسکری خانقاه با دوسند عینی، فرضیه قطع ارتباط کامل روستا با جهان بیرون را باطل کردند. اول اینکه هوفل پیش از آن، در سال ۱۳۶۵، در نقشه‌های سیاحتی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان چهارمحال و بختیاری با نام و کوکوی مشخص ثبت شده بود. به علاوه، اهالی روستا برای مبادله کالا و تأمین مایحتاج خود با روستاهای لپز باده و منطقه دیناران در ارتباط بودند. جالب‌تر آن‌که یکی از اهالی روستا پیش از آن در پروژه‌های راهسازی یا عمرانی مناطق همجوار، نزد گروهی از مهندسان و کارگران ایتالیایی کار کرده بود و توانایی صحبت به زبان ایتالیایی به سطح مقدماتی را داشت. این یافته‌ها نشان داد که هوفل نه یک جامعه اساطیری گمشده، بلکه روستایی فراموش‌شده و ره‌اشده در مرکز کشور بود؛ تفاوت ظریفی که رسانه‌ها آن را نادیده گرفته بودند تا روایتی هیجان‌انگیز خلق کنند. با این حال، هنوز به باور خود توجه داشتیم رسانه‌ها و معرّفی آن به‌عنوان منطقه‌ای بسیار محروم، تغییری در وضعیت آنان اتفاق نیفتاده است.

❖ تبارشناسی و ساختار اجتماعی هوفل و پلنگی

براساس سرشماری دقیقی که پژوهشگران در زمستان ۱۳۹۸ انجام دادند، هوفل دارای ۳۳ خانوار شامل ۱۷۸ نفر جمعیت بومی و کل جمعیت این روستا از ایل بختیاری، شاخه هفت‌لنگ، باب دیناران و طایفه «سهید» (شامل تیره‌های گورونی، کی‌شمس، کی‌بندری، رستمی و غیرو) بودند. باید گفت که اکنون، بنا بر گزارش رسانه محلی «نوش‌ت» در سال ۱۴۰۴، حدود ۲۵ خانوار در هوفل و ۲۲ خانوار در پلنگی و جمعیتی بالای ۹۰ نفر در آن زندگی می‌کنند. ساختار اجتماعی روستا بر پایه نظام‌های سنتی تبارشناسی بختیاری استوار بود. خانوارها عمدتاً تحت سرپرستی پیرمردان و مردان ارشد طایفه اداره می‌شدند و تصمیم‌گیری‌های کلان طایفه‌ای از طریق نهاد ریش‌سفیدی صورت می‌گرفت. در این جامعه سنتی، روابط

نوبت اول	سازمان ثبت‌اسناد واملاک کشور
 تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ سید عیسی میرکاظمی- رئیس اداره ثبت‌اسناد و املاک منطقه دو گرگان از طرف مهناز جهانفر شناسه آگهی: ۲۲۸۱۶۳۰۱	موضوع: ارسال آگهی ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اگهی اختصاصی موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر راری ماده ۳ و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی تصرفات مالکانه بالمعارض یاسر قرقاشی بشماره ملی ۰۲۷۱۱۰۵۵۱۰۴۰۵۰۲۳۰۲۳۰۲۳۰ مترمربع از پلاک شماره ۱۳۹- اصلی واقع در اراضی شمس‌آباد بخش ۳ حوزه ثبت ناحیه ۲ گرگان طبق رای صادره حکایت از تصرفات متقاضی دارد طبق رای صادره حکایت از تصرفات متقاضی ماع از آن به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله پانزده روز آگهی شود ازاین‌رو اشخاصی که نسبت به رای صادره قوّل‌الذکر اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی بمدت دو ماه اعتراض خود را بر ذکر شماره پرونده به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به مرجع ثبتی، دادخواست خود را به مرجع ذصلاح قضائی تقدیم و گواهی تقدیم دادخواست را از اداره ارائه نمایند. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ نعمت ذوقی- رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شفت شناسه آگهی: ۲۲۸۱۶۳۰۱

به‌عنوان سطح نگهداشت مراکز غیردولتی وجود دارد؟ آیا سیاست‌گذاری حمایتی کشور، انتقال بخشی از جمعیت افراد دارای معلولیت از مراقبت خانوادگی به مراکز نگهداری، به‌عنوان یک گزینه واقعی و جایگزین را در نظر گرفته است؟»
مختاری ادامه داد: «حتی یک فهرست محدود هم تعیین تکلیف نشد. ما در تیر و مردادماه، اسامی به همراه کد ملی ۴۷۰ پشت‌نوبتی معترض را به بهزیستی تحویل دادیم. برآورد منابع برای این ۴۷۰ نفر از ۱۵۳ هزار پشت‌نوبتی فقط ۱۸ میلیارد تومان برای یک سال بود، اما بهزیستی باز هم از پاسخگویی طفره رفت و کمبود منابع استانی را بهانه قرار داد و با وجود ارسال این اسامی یک ماه پیش از افتتاح رسمی «دبیرخانه اتیسم» در مشهد، ثبت مجدد همان اسامی را در دبیرخانه اتیسم موقوف کرد. در حالی که دبیرخانه موظف به پیگیری و پاسخگویی به این اعتراض بود، نه ثبت مجدد اسامی محدودی که خود به فهرست چند هزار نفره آن دسترسی داشت. به این ترتیب، نه سازمان بهزیستی و نه دبیرخانه اتیسم این اعتراض را به رسمیت شناخت و خود را ملزم به رسیدگی ندانست. بهزیستی با این رویکرد، نقش اجرایی متولی اتیسم را به عهده گرفته و از همان نقطه آغاز کار، روزآرایی با مددجویان را به جای پیگیری و پاسخگویی اتخاذ کرد.»

مختاری در انتقاد از عملکرد بهزیستی گفت: «نهادهی که با علم به پیامدهای سنگین این ناآرزی هدفمند و هر لحظه تأخیر در رسیدگی، بر امانیت و کرامت مددجویان اتیسم تحت پوشش خود برای ۱۰ سال چشم بسته است، چگونه سکان اجرای مفاد سند ملی توانبخشی را در دست گرفته و آیا با همین رویکرد قصد اجرای آن را دارد؟»

❖ بحران خاموش

او بیان کرد: «در آستانه اصلاح بودجه، گزارش‌های متعددی به کمیسون‌های بودجه، اجتماعی، بهداشت، اصل نود و اقتصاد و نیز «دیوان محاسبات» و سازمان برنامه و بودجه، متکی به اسامی و کد ملی این ۴۷۰ معترض، ارسال کرده و خواستار ورود نقش نظارتی مجلس بر مهندسی بودجه بهزیستی شدیم. ما ضمن اعتراض به این ناآرزی فاحش، خواستار توقف فوری مصوبه افزایش حق پرستاری تا تعیین تکلیف ۱۵۳ هزار پشت‌نوبتی شدیم؛ چرا که هر افزایشی شفاف میان پشت‌نوبتی‌ها را با تخصیص این حق برابر عمیق‌تر می‌سازد. در این بین، در همایش مدیران بهزیستی در مشهد، در حالی که متن درخواست خود را به «علی نیکزاد»، نایب‌رئیس مجلس، در این مراسم تحویل دادیم، «احمد میدری حسینی»، رئیس سازمان بهزیستی، در حضور ایشان قول داد که ظرف یک هفته این اسامی از پشت نوبت خارج می‌شوند. اما این بار هم این وعده محقق نشد و حق پرستاری شهرویه‌راه در حالی رابریز شد که صدها اسم از این فهرست باز هم بدون هیچ مبنای قانونی پشت نوبت ماندند. مختاری یادآور شد: «مهم‌ترین نکته در مکاتبات ما با مجلس، پیامدهای هولناک این شکل از مهندسی بودجه، آن هم در بالاترین نرخ تورم در کشور بود که به موج فراینده خودکشی و فرزندکشی با آمارای خاموش اشاره داشت. امروز پرسش اساسی ما از مجلس، مصادف با اصلاح بودجه، این است: سهم نظارتی شما بر فقدان آمار و استحقاق سنجی برای اتیسم در صندوق بیماران صعب‌العلاج چیست و سهم اتیسم از این ۱۶ همت چقدر در نظر گرفته شده و براساس چه تعداد از این افراد؟ پیامدهای سنگین قطع خدمات توانبخشی و افزایش دارو و اقلام بهداشتی، در این محرومیت از حق پرستاری را چگونه ارزیابی کرده‌اید و آیا مکاتبات و گزارش‌های ما اصلاً در روند اصلاح بودجه مورد اعتنا و پیگیری مجلس قرار گرفت یا باز هم اولویت نداشت؟»

خویشاوندی چنان درهم‌تنیده بود که کل روستا عملاً یک خانواده گسترده و یکپارچه را تشکیل می‌داد. این همبستگی اجتماعی شدید، مکانیسم دفاعی اصلی اهالی در برابر سختی‌های جغرافیای و کمبودهای محیطی بود. هیچ نهاد مدبری نظیر زندانداری، دادگاه یا پاسگاه در هوفل وجود نداشت و تمامی منازعات احتمالی از طریق کدهای رفتاری سنتی و وساطت ریش‌سفیدان حل‌وفصل می‌شد. هرچند اکنون نیز هیچ خبری از این‌ها نیست. البته یک طلبه به نام «محمدعلی قلی‌زاده» نیز در کتاب «شیدای حرم»، روایت خود را از رفتن به این روستا، حضور یک‌ماهه و فعالیت تبلیغی خود بیان کرده است.

❖ دانش و خرد بومی اهالی

یکی از درخشان‌ترین و تأمل‌برانگیزترین بخش‌های این مونوگرافی، تحلیل نظام همسرگزینی ازدواج در هوفل است. در جوامع سنتی و روستایی که نرخ تعامل با بیرون ناچیز است، معمولاً خطر بروز نارسایی‌های ژنتیکی به دلیل ازدواج‌های فامیلی‌پای پی‌ساز بالا است. با این حال، پژوهشگران با پدیده‌ای شگفت‌انگیز مواجه شدند: نرخ اختلالات ژنتیکی ملموس در هوفل بسیار پایین بود. کلید حل این معما در یکهربال‌مثل بومی و نهاده‌بنده‌شد در فرهنگ هوفل نهفته بود. اهالی روستا معتقد بودند: «ازواج با خویش فقط یک‌بار خوش است و ازدواج بعدی نایب صورت گیرد.» این ضرب‌المثل ساده، در واقع یک دستورالعمل پنهان ژنتیکی بود. که عسکری خانقاه و رفیع‌ر در تحلیل این سنت می‌پوشند که این بارور فرهنگی مانع از آن می‌شد که دو خانواده خویشاوند نزدیک، در نسل‌های متوالی اقدام به تکرار ازدواج‌های فامیلی کنند. به عبارت دیگر اگر در یک نسل ازدواجی میان دخترعمو و پسرعمو رخ می‌داد، در نسل بعدی از تکرار این پیوند در همان شاخه خودداری می‌شد.

ادامه مطلب را در سایت پیام ما بخوانید.

نوبت دوم	سازمان ثبت‌اسناد واملاک کشور
 تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱ نعمت ذوقی- رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شفت شناسه آگهی: ۲۲۷۱۱۹۹۰۶۰۱	اگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر راری شماره ۴۵۴۴۴۴۱۸۱۰۴۰۴۹۶۱۴۰۵۶۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مالکانه بالمعارض متقاضی آقای انوشیروان عطائی فرزند اقتدار شماره شناسنامه ۱۷۹ صادره از رودبار در ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر بنای احدانی به مساحت ۴۱۱/۱ مترمربع می‌باشد. به شماره پلاک ثبتی فرعی ۶۳۳ مزری شده از پلاک ۳۳۲ واقع در قریه مرخه شفت سنگ اصلی ۲۳ بخش ۱۲ گیلان خریداری از مالکیت رسمی مهدی شکاری گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض و یا عدم ارائه گواهی تقدیم دادخواست وفق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱ نعمت ذوقی- رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شفت شناسه آگهی: ۲۲۷۱۱۹۹۰۶۰۱

تداوم همکاری ایران با صندوق جهانی در حوزه HIV

همکاری ایران با «صندوق جهانی مبارزه با ایدز» سل و مالاریا» در حوزه پیشگیری و کنترل HIV بیش از دوهده سابقه دارد. «سلمان حسینی»، رئیس «مرکز فوریت‌های اجتماعی، پیشگیری از آسیب‌ها و بازتوانی اعتیاد سازمان بهزیستی کشور»، گفت این همکاری از سال ۱۴۰۵ و با اجرای برنامه‌های HIV آغاز شده است. به گفته او، در این مدت حمایت‌های فنی و تجهیزات از برنامه‌های ملی HIV و کاهش آسیب انجام شده است. در قالب پروژه‌های که از سوی «بنیامنه توسعه سازمان ملل متحد» (UNDP) اجرا شده، ۲۹ دستگاه و خودروی موبایل سترو و ۱۶ ایستگاه کاهش آسیب مجهز همراه با تجهیزات و اقلام پیشگیری از HIV، در اختیار برنامه‌های سازمان بهزیستی قرار گرفته است. این تجهیزات شامل سوزن و سرنگ، اقلام کاهش آسیب و تست‌های آزمایش سریع اچ‌آی‌وی و هپاتیت است. ا ایلنا

«پیام ما» از ورود حسگرهای ویژه به بازار برج‌های لوکس تهران گزارش می‌دهد

زلزله؛ برگ تازه بازار مسکن

تابانک

ارستاک شاه‌ولی |

اخیرنگار اجتماعی |

به گزارش پیام ما، این روزها در منطقه یک تهران گزینه ویژه‌ای به نام حسگر پایش خسارات ناشی از زلزله به مشتریان ساختمان‌های سوپرلوکس ارائه می‌شود. این تجهیزات زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کنند که پای آنها به بازار مسکن ساختمان‌های گران‌قیمت مناطق شمالی تهران باز شده‌است، درحالی‌که پیاده‌سازی این حسگرها هزینه قابل‌توجهی را به سازنده تحمیل نمی‌کند.

حسگرهای پایش زلزله، بسته به نوع و فناوری مورد استفاده، می‌توانند داده‌هایی درباره شتاب و حرکت ساختمان در زمان وقوع زمین‌لرزه ثبت کنند. این داده‌ها ممکن است برای ارزیابی اولیه وضعیت ساختمان و تشخیص نیاز به بررسی‌های تخصصی‌تر مورد استفاده قرار بگیرند.

اما این تجهیزات با سیستم‌های مقاوم‌سازی تفاوت دارند. نصب حسگر مقاومت ستون‌ها، تیرها، اتصالات، دیوارهای سازه‌ای یا فونداسیون ساختمان را افزایش نمی‌دهد و نمی‌تواند از فروریختن یک سازه آسیب‌پذیر جلوگیری کند.

البته این فناوری مختص بازار مسکن تهران نیست و در برخی کشورهای زلزله‌خیز دنیا نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. در آمریکا، «سازمان زمین‌شناسی ایالات متحده» (USGS) بیش از ۲۵۰ سازه را به حسگرهای لرزای مجهز کرده‌است و از داده‌های آنها برای ثبت رفتار ساختمان هنگام زلزله و ارزیابی سریع وضعیت سازه پس از حادثه استفاده می‌شود. در تایوان نیز حسگرهای پایش سازه در ساختمان‌ها و زیرساخت‌های مختلف به کار گرفته شده‌اند. با این حال، کارکرد این تجهیزات در این کشورها نیز پایش و ارزیابی خسارت است، نه مقاوم‌سازی ساختمان یا نجات مستقیم جان ساکنان.

شهر تهران سال‌هاست در معرض هشدار کارشناسان درباره پیامدهای احتمالی وقوع یک زلزله شدید قرار دارد. تراکم جمعیت، وجود بافت‌های فرسوده و ناکارآمد، معابر باریک،

ساخت‌وساز در برخی پهنه‌های پرخطر و محدودیت زیرساخت‌های امدادی، از جمله عواملی هستند که می‌توانند در زمان وقوع یک زمین‌لرزه بزرگ، ابعاد بحران را افزایش دهند.

طبق پژوهش‌های انجام‌شده از سوی «سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران» در سال ۱۳۹۷، رشد شهری در تهران به شکلی نامتوازن انجام شده است. استان تهران با تراکم جمعیتی ۹۶۹ نفر در هر کیلومتر مربع، متراکم‌ترین استان کشور

از نظر جمعیتی معرفی شده‌است.

در این پژوهش آمده است که با افزایش سالانه ۲۱۶ هزار نفر به

جمعیت استان تهران و استقرار بیش از ۱۷ درصد جمعیت ایران در کمتر از یک درصد مساحت کشور، نوعی انباشتگی جمعیتی در این محدوده شکل گرفته است.

این تمرکز جمعیتی در کنار موقعیت لرزه‌خیز تهران، یکی از

مهم‌ترین نگرانی‌ها درباره پیامدهای یک زمین‌لرزه بزرگ در پایتخت است.

برآورد بخش زلزله‌شناسی و خطرپذیری مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی نیز نشان می‌دهد وقوع زلزله‌ای با بزرگای حدود ۷ ریشتر در تهران می‌تواند حدود ۲۵۰ هزار ساختمان از مجموع یک میلیون و ۱۰۰ هزار ساختمان پاک‌شده را ویران کند و تلفات انسانی گسترده‌ای به همراه داشته باشد.

بیت‌اللهی، در گفت‌وگو با پیام ما، با اشاره به تاب‌آوری پایین تهران در برابر زلزله احتمالی می‌گوید: بافت فرسوده تهران تنها به جنوب شهر محدود نمی‌شود. به گفته او، در شمال تهران نیز از جاذبه‌ر تا فرزندار بافت‌های فرسوده و ساخت‌وسازهای غیرقانونی وجود دارد. در مناطق ۱۰ و ۱۱ و همچنین محدوده بازار بزرگ تهران نیز بافت فرسوده گسترده‌است.

یکی از مشکلات اصلی این بافت‌ها، محدودیت دسترسی نیروهای امدادی است. معابر باریک و نفوذناپذیر می‌توانند در ساعات طلایی پس از وقوع زلزله، عملیات امدادرسانی و آواربرداری را دشوار و حتی در برخی نقاط غیرممکن کنند.

براساس آمار مطرح‌شده از سوی بیت‌اللهی، حدود ۲۵۰ هزار پاک‌ثبت‌شده ساختمانی در تهران در بافت فرسوده قرار دارند. اگر برای هر پاک به‌طور میانگین ۳ واحد در نظر گرفته شود، این تعداد به حدود ۷۵۰ هزار واحد مسکونی می‌رسد. با فرض میانگین ۳ نفر جمعیت در هر واحد، حدود ۲ میلیون و ۲۵۰ هزار نفر در این واحدها سکونت خواهند داشت.

بیت‌اللهی همچنین به وجود شبکه‌های گاز پر فشار در زیربستر

تهران اشاره می‌کند و می‌گوید در برخی کوچه‌های مناطق

مسکونی، گاز با فشار ۶ psi در جریان است. به گفته او، در

صورت وقوع زلزله، علاوه بر آسیب‌های مستقیم سازه‌ای،

احتمال وقوع آتش‌سوزی‌های گسترده نیز وجود دارد.

استاندارد ۲۸۰۰ چه می‌گوید؟

در ایران، «استاندارد ۲۸۰۰» به‌عنوان آیین‌نامه طراحی

ساختمان‌ها در برابر زلزله، چارچوب اصلی طراحی لرزه‌ای ساختمان‌ها را مشخص می‌کند. هدف این استاندارد، تأمین حداقل الزامات لازم برای طراحی و اجرای ساختمان‌ها در برابر نیروها و تغییرمکان‌های ناشی از زلزله است. در واقع، موضوع اصلی ایمنی ساختمان باید پایش از نصب هرگونه تجهیزات پایش، در مرحله طراحی، ساخت، نظارت و اجرای سازه مورد توجه قرار گیرد. از این نظر حسگر زلزله نمی‌تواند جایگزین رعایت استانداردهای ساخت یا مقاوم‌سازی ساختمان‌های آسیب‌پذیر شود.

بیت‌اللهی با اشاره به حسگرهای پایش میزان خسارت پس از زلزله تصریح می‌کند که ارزیابی سلامت ساختمان پس از وقوع زمین‌لرزه با بعضی از حسگرها تا حدودی امکان‌پذیر است، اما این ارزیابی قطعی نیست.

به گفته او، این حسگرها موجب افزایش مقاومت ساختمان نمی‌شوند و اگر با شعار صیانت از جان مردم ارائه شوند، می‌توانند محل نقد باشند. به این ترتیب، مسئله اصلی درباره حسگرها، نه اصل استفاده از فناوری، بلکه جایگاه و نحوه معرفی آنهاست.

بیت‌اللهی معتقد است: اگر یک سیستم بتواند پس از وقوع زلزله، اطلاعات قابل‌انکابی از وضعیت سازه ارائه دهد، می‌تواند در ارزیابی سریع ساختمان‌ها و مدیریت بحران کاربرد داشته باشد. اما اگر همین سیستم به‌عنوان نشانه‌ای از «ایمنی ساختمان» یا تضمینی برای «حفظ جان ساکنان» معرفی شود، میان کارکرد واقعی فناوری و تصویری که به خریدار ارائه می‌شود، فاصله ایجاد خواهد شد. این فاصله زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که حسگر به‌عنوان یکی از امکانات ویژه ساختمان‌های سوپرلوکس تهران وارد بازار شود.

«امیر برنا»، مشاور سرمایه‌گذاری و مدیر «املاک برنا نیاوران»، با اشاره به قیمت بالای ملک در این منطقه، هزینه تجهیز ساختمان‌ها به سیستم‌های سنجش زلزله را در مقایسه با قیمت کلی ساختمان چندان بالا نمی‌داند.

به گفته او، تجهیز کامل یک ساختمان ۶ طبقه با میانگین قیمت یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان به ازای هر مترمربع، حدود ۵ میلیارد تومان هزینه دارد.

از سوی دیگر، یکی از مشاوران خرید ملک در منطقه یک تهران که نخواست نامش منتشر شود، می‌گوید این حسگرها با توجه به قیمت‌های سرسام‌آور ملک در منطقه یک تهران، تأثیر چندان‌ی بر قیمت نهایی یک واحد آپارتمانی ندارند و بیشتر می‌توانند روند فروش ساختمان را برای مالک تسهیل کنند.

به گفته او، فناوری پایش زلزله در بازار مسکن می‌تواند از یک ابزار فنی به یک ویژگی تبلیغاتی تبدیل شود؛ ویژگی‌ای که در کنار امکاناتی مانند استخر، سالن ورزشی، لابی، سیستم هوشمند و تجهیزات امنیتی، در معرفی ساختمان‌های گران‌قیمت مورد استفاده قرار می‌گیرد.

«صدا توکلی»، یک مشاور املاک در منطقه یک، با اشاره به تفاوت قیمت ساختمان‌های مجهز به حسگرهای پایش زلزله و ساختمان‌هایی که این گزینه را ندارند، گفت: به‌طور میانگین، تفاوت قیمت ساختمان‌های مجهز به این حسگرها با دیگر ساختمان‌ها در هر مترمربع حدود ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون تومان است.

او معتقد است این مبلغ برای خریداران برج‌های سوپرلوکس قابل‌توجه نیست، اما گزینه‌ای به‌اصطلاح «دهن‌پرکن» در ربین این قشر است و نگرانی مردم از وقوع زلزله، به یک مزیت تبلیغاتی برای ساختمان‌های گران‌قیمت تبدیل شده‌است.

زلزله‌هراسی در خدمت بازار مسکن

در بخش‌هایی از شمال تهران، برج‌سازی گسترده در کنار کوچه‌ها و معابر باریک، پرسش‌های جدی درباره امدادرسانی در زمان بحران ایجاد کرده‌است. محله‌هایی مانند الهیه و خیابان فرشته نمونه‌هایی از مناطقی هستند که ساختمان‌های بلندمرتبه در آنها در مجاورت معابر محدود قرار گرفته‌اند.

به گفته رئیس بخش زلزله‌شناسی و خطرپذیری مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، اضافه‌شدن یک حسگر به ساختمان نمی‌تواند مشکل دسترسی نیروهای امدادی، تراکم شهری یا آسیب‌پذیری زیرساخت‌ها را حل کند.

بیت‌اللهی معتقد است ساختمان‌های لوکس لزوماً به دلیل قیمت بالاتر در برابر زلزله مقاوم‌تر نیستند و تجهیزات گران‌قیمت نیز به تنهایی نمی‌توانند چنین تضمینی ایجاد کنند.

بنابراین، پرسش اصلی این نیست که چرا ساختمان‌های گران‌قیمت به حسگر مجهز می‌شوند. پرسش اصلی این است که اگر این فناوری از نظر علمی و فنی بتواند در پایش وضعیت ساختمان پس از زلزله نقش مؤثری داشته باشد، چرا باید استفاده از آن عمدتاً به ساختمان‌های گران‌قیمت و مناطق برخوردار محدود شود؟

تهران، شهری با سابقه زمین‌لرزه

زلزله بزرگ تهران در تاریخ معاصر، سابقه‌ای طولانی دارد. براساس گزارش‌های تاریخی، آخرین زمین‌لرزه بزرگ ثبت‌شده در تهران در ۲۷ مارس ۱۸۳۰ میلادی و در اثر حرکت گسل مشا رخ داده است. این زمین‌لرزه با بزرگی بیش از ۷ ریشتر مناطق شمیرانات و دامون‌را به شدت تحت‌تأثیر قرار داد و حدود ۷۰ روستا در شرق جارجود از بین رفتند. گزارش‌های تاریخی همچنین از آسیب شدید به بخش‌هایی از کاخ فتحعلی‌شاه، بازار و تخریب یا آسیب جدی به ساختمان سفارت بریتانیا خبر می‌دهند.

در برخی گزارش‌ها تعداد کشته‌شدگان این زمین‌لرزه در پهنه شمیرانات ۴۵ هزار نفر عنوان شده است؛ رقمی که در مقایسه با جمعیت حدود ۸۰ هزار نفری تهران در آن دوره، بسیار قابل‌توجه است.

«علی درویش‌زاده»، استاد دانشگاه و پژوهشگر زمین‌شناسی، چرخه بازگشت زلزله ویرانگر در تهران را حدود ۱۵۰ سال تخمین زده است. با این حال، چنین برآوردهایی به معنای امکان پیش‌بینی زمان وقوع زلزله بعدی نیست.

آتچه می‌توان با اطمینان بیشتری درباره آن صحبت کرد، آسیب‌پذیری بخشی از ساختمان‌ها و زیرساخت‌های تهران و ضرورت آمادگی برای یک زمین‌لرزه شدید است. تهران امروز با ۱۴ میلیون و ۲۸۰ هزار شهروند، فارغ از اتباع و مسافران، با مسئله‌ای مواجه است که نمی‌توان آن را تنها به بازار ساختمان‌های لوکس محدود کرد. «محمد شرکچی‌زاده»، رئیس مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، با اشاره به عدالت‌محوری در بحث صیانت از اموال مردم گفت: اگر فناوری‌های جدید می‌توانند بخشی از فرایند پایش و مدیریت بحران را بهبود دهند، مسئله اصلی باید دسترسی عادلانه‌تر به فناوری‌های مؤثر، استانداردسازی آنها و فرارگفتنشان در یک نظام جامع ایمنی شهری، از جمله بیمارستان‌ها، پل‌ها و سازه‌های حیاتی باشد؛ نه تبدیل‌شدن آنها به یک گزینه ویژه دیگر برای فروش ساختمان‌های گران‌قیمت.

پرسش نهایی اما همچنان باقی است: آیا حسگرهای پایش زلزله قرار است بخشی از راه‌حل مدیریت بحران تهران باشند یا در نهایت، به یکی دیگر از ابزارهای بار بار برای فروش ساختمان‌های سوپرلوکس تبدیل شوند؟

جمعیت‌های لرزه‌خیز

جمعیت‌های لرزه‌خیز از توزیع استفاده از حمل‌ونقل عمومی یارانه‌اندازی سرویس‌های ویژه کارکنان اقدامات کافی انجام نداده‌اند. به هرچند در برخی مجموعه‌ها تجربه‌های موفقی وجود دارد. اما تغییر اقدامات هنوز به یک رویه گسترده تبدیل نشده است. این الگوی سفر اما تنها با توصیه و فرهنگ‌سازی امکان‌پذیر نیست. رئیس کمیسیون هوشمندسازی و حمل‌ونقل شورای شهر اصفهان تأکید می‌کند که استفاده از خودروهای تک‌سرنشین طی سال‌های گذشته بخشی از سبک زندگی مردم تبدیل شده و تغییر آن نیازمند مجموعه‌ای از اقدامات فرهنگی، آموزشی، سخت‌افزاری و نرم‌افزاری است.

به گفته او، نمی‌توان از شهروند خواست خودروی شخصی خود را کنار بگذارد، اما در مقابل، وسیله‌ای قابل‌ال در اختیارش قرار نداد. آموزش زمانی می‌تواند به تغییر رفتار منجر شود که زیرساخت لازم نیز وجود داشته باشد و فرد در زمان تصمیم‌گیری برای یک سفر، واقعاً بتواند میان چند گزینه مناسب انتخاب کند. یکی از این گزینه‌ها دوچرخه است. قربانی استفاده از دوچرخه را برای بعضی از سفرهای شهری یکی از بهترین راهکارهای دانده می‌گوید شهرهای مختلف جهان نیز در همین مسیر حرکت کرده‌اند. البته دوچرخه زمانی می‌تواند به یک انتخاب روزمره تبدیل شود که زیرساخت مناسب و امکان استفاده ایمن از آن برای شهروندان فراهم باشد. در نهایت، مسئله خودروهای تک‌سرنشین بیش از آنکه با یک راهکار واحد حل شود، به تغییر نگاه به سفرهای شهری نیاز دارد. هدف این نیست که خودروی شخصی به‌طور کامل از زندگی شهروندان حذف شود، بلکه باید الگوی خودروی شخصی برای هر سرفه جای خود را به «وسیله مناسب برای هر سفر» بدهد. برای یک مسیر متوسط است مترو بهترین گزینه باشد، برای مسیری دیگر اتوبوس، دوچرخه یا پیاده‌روی و برای برخی سفرهای کاری نیز سرویس کارکنان یا هم‌پیامی.

| خبر |

توقف فعالیت‌های عمرانی در هفته اول مهر

ایپام مامعاون حمل‌ونقل و ترافیک «شهرداری تهران» با اشاره به مصوبات اخیر «شورای حمل‌ونقل و ترافیک شهر تهران»، جزئیات دستورالعمل‌های ویژه ترافیکی برای ایام بازگشایی مدارس و مهرماه را تشریح کرد.

«محسن هرمزی» در تشریح مصوبات ترافیکی برای روزهای بازگشایی مدارس تأکید کرد: با هدف مدیریت ترافیک در ایام بازگشایی مراکز آموزشی و کاهش بار ترافیکی معابر، مجموعه اقداماتی به‌صورت ویژه در دستور کار قرار گرفته است که از ابتدای مهرماه اجرایی می‌شود.

هرمزی در تشریح جزئیات این مصوبات گفت: استفاده از سهمیه ۲۰ روز تردد رایگان در محدوده کنترل آلودگی هوا تا پایان مهرماه ممنوع است. همچنین تردد و صدور بارنامه برای ناوگان باری شامل «پخش مواد غذایی و دارویی»، «حمل اثاثیه منزل» و «وانت‌بارها» در بازه زمانی ۶ تا ۱۰ صبح از ۱ تا ۸ مهرماه ممنوع است.

به گفته او، هرگونه عملیات عمرانی جدید و در حال اجرا، به‌ویژه در معابر بزرگراهی، که منجر به اشغال سواره‌رو، کاهش ظرفیت، انسداد مسیر یا اختلال در تردد شود نیز از ۸ تا ۸ مهرماه متوقف یا تعلیق می‌شود. از سویی، تمامی برنامه‌ریزی‌ها و برگزاری نمایشگاه‌های داخلی و خارجی در محل «نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران» در بازه ۸ تا ۸ مهرماه متوقف است. در بخش ارتقای ایمنی مدارس نیز نوسازی و استانداردسازی علائم، خط‌کشی‌ها و تجهیزات ایمنی اطراف مدارس پیش از آغاز سال تحصیلی، با هدف افزایش ایمنی دانش‌آموزان، در اولویت قرار گرفته است. همچنین شناسایی، بهسازی و ایمن‌سازی فوری نقاط حادثه‌خیز شهری پیش از آغاز مهرماه به‌طور کامل انجام می‌شود. مورد دیگر اینکه امکان یک روز دورکاری برای کارمندان در بازه ۸ تا مهرماه پیش‌بینی شده است که اجرای آن منوط به اخذ مجوز از «استانداری» و «هیئت دولت» است.

به گزارش «شهر»، معاون شهردار تهران با اشاره به ساماندهی ترافیکی در هسته مرکزی شهر تأکید کرد: همچنین به‌منظور رفع گلوگاه‌های ترافیکی در محدوده بازار و خیابان خیام، حداقل میدان محمدیه تا خیابان ۱۵ خرداد، متحر شده است طرح ویژه‌ای برای ساماندهی و تغییر با بزرگتری با همکاری «منطقه ۱۲» و «پلیس راهور» تهیه و اجرا شود.

او همچنین از تصویب کلیات اجرای «مسیر سرنزدگی» خبر داد و گفت: توسعه مرکزی شهر حمل‌ونقل پاک و ایجاد شبکه یکپارچه پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری مطابق با نقشه‌های ابلاغی به مناطق ۲۲گانه، با جدیت دنبال می‌شود.

هرمزی در پایان تأکید کرد: این مصوبات به‌عنوان دستورالعمل دائمی مدیریت ترافیک ایام بازگشایی مدارس تلقی شده و نحوه اجرای آن در سال‌های آتی نیز با هماهنگی پلیس راهور و معاونت حمل‌ونقل و ترافیک به‌صورت عملیاتی دنبال می‌شود.

شناسایی بیش از ۸۰۰۰ مورد ساخت‌وساز غیرمجاز

ایپام مامعاون هماهنگی و نظارت «اداره کل حريم شهرداری تهران» از شناسایی ۸۸۴ مورد ساخت‌وساز غیرمجاز در حريم پایتخت از ابتدای سال جاری تاکنون خبر داد و گفت: ۸۷ درصد این تخلفات با پیگیری عوامل اجرایی در مناطق و نواحی، به‌طور کامل رفع اثر شده‌است.

«غفاروهایي» گفت: براساس آمارهای ارائه‌شده، از ابتدای سال جاری تاکنون ۸۸۴ مورد ساخت‌وساز غیرمجاز در حريم محدوده حريم شهر تهران شناسایی شده که ۹۸ درصد از این موارد در مناطق تداخلی قرار داشته است. در همین مدت، با پیگیری مستمر شهرداران نواحی، ادارات حريم مناطق، نیروهای حريم‌بان و حوزه شهرسازی، ۸۷ درصد تخلفات شناسایی‌شده رفع اثر شده‌است.

وهابی با اشاره به ابعاد عملیاتی این اقدامات افزود: در مجموع، بیش از ۱۰ هزار و ۱۰۰ مترمربع ساخت‌وساز غیرمجاز در حريم شناسایی شده است. اداره کل حريم شهرداری تهران نیز با بهره‌گیری از ظرفیت عملیاتی شامل ۴۴ دستگاه خودرو و ۳ دستگاه موتورسیکلت و با اتکا به نیروهای تخصصی خود، روند پایش و برخورد با تخلفات را به‌صورت مستمر دنبال می‌کند. معاون هماهنگی و نظارت اداره کل حريم شهرداری تهران در بیان جزئیات این اقدامات شناسایی‌شده در سال جاری گفت: ۲۱.۵ درصد از تخلفات مربوط به احداث غیرقانونی دیوارها بوده است که این موضوع ضرورت پایش مستمر و کنترل سریع تغییرات در اراضی حريم را دوجندان می‌کند.

براساس آنچه سایت شهر نوشته است، او تأکید کرد: تداوم پایش میدانی در کنار استفاده از ابزارهای هوشمند و تصاویر هوایی و ماهواره‌ای، با هدف پیشگیری از شکل‌گیری تخلفات جدید و صیانت از اراضی حريم شهر تهران دنبال می‌شود.

یک عضو شورای شهر

اصفهان؛

استفاده از خودروهای

تک‌سرنشین طی

سال‌های گذشته

به بخشی از سبک زندگی

مردم تبدیل شده

و تغییر آن نیازمند

مجموعه‌ای از اقدامات

فرهنگی، آموزشی

سخت‌افزاری

و نرم‌افزاری است

۱ شانا ۱۹۰

شهر «زرقان» که سال ها گرفتار انبوه صنایع بوده، حالا با بوی شدید و غیرعادی گاز و مواد شیمیایی روبه‌روست

نفس تنگی در مجاورت «پارک ملی بمو»

معاون محیط‌زیست انسانی «اداره کل محیط‌زیست استان فارس»: «براساس بررسی‌های انجام‌شده، احتمال دارد دو واحد صنعتی منشأ آلودگی باشند و برای این دو واحد اختاریه صادر شده است

سوزش چشم و تنگی نفس را هرچند اهالی «زرقان» طی سال‌های گذشته بارها تجربه کرده‌اند، اما در هفته‌های گذشته بویی را شب‌ها استشمام می‌کنند که جدید است؛ بوی گاز است یا مواد شیمیایی؟ نمی‌دانند و تاکنون هم پیگیری‌هایشان از محیط‌زیست و علوم پزشکی بی‌اثر بوده، اما چشم‌هایشان می‌سوزد و نفسشان تنگ‌تر از همیشه است. آنها نه حالا، که دهه‌ها پیگیر آلودگی گسترده شهرشان بوده‌اند؛ شهری در ۳۰ کیلومتری شیراز، تکیه‌داده به رشته‌کوه زاگرس و تنه‌به‌تنه با «پارک ملی بمو». همان جایی که چشمه‌هایش به‌دلیل فعالیت گسترده صنایع خشک شدند و هیچ گزارشی از تأثیر این حجم از آلودگی بر حیات‌وحش و زیستگاهش در دست نیست. اهالی می‌گویند گزارشی از تأثیر سالیان زندگی در مجاورت حجم بزرگی از صنایع پالایشگاهی و شیمیایی بر زیست آنها هم وجود ندارد و با آنکه بارها خواسته‌اند علوم پزشکی و محیط‌زیست در این باره تحقیق کنند، هیچ کدام آماری نمی‌دهند. آنها اما می‌گویند با چشم خود مرگ‌های فراوان بر اثر سرطان و خودکشی را دیده‌اند و می‌پرسند: «چطور ثابت کنیم سال‌ها زندگی در این وضعیت باعث این تعداد بیماران سرطانی و خودکشی است؟»

پیگرد قانونی قرار گیرد. آنها این درخواست‌ها را به رئیس دادگستری شهرستان زرقان هم اعلام کرده‌اند. او می‌گوید سال‌هاست که زرقانی‌ها با آلودگی و آسیب زندگی در کنار صنایع گذرانده‌اند، اما این بوی گازمانند و این حال برایشان جدید است؛ «مدام به ما می‌گویند پیگیری می‌کنیم، اما هیچ اتفاقی نیفتاده. از فرماندار و دادستانی خواسته‌ایم وارد شوند و تحقیق کنند. محیط‌زیست هم هیچ پاسخی ندارد. چند دستگاه آنالیز دارد که نشان نمی‌دهد خروجی چیست. در فلکه زرقان یکی از این تابلوهای سنجش هست که مدام خاموش است.»

بخش بزرگی از اهالی شهر بوریابافی داشتند. خانه و زمین آنها را که در خروجی شهر بود، صنایع مختلف طی سالیان خریدند و آنها مجبور شدند به پشت کوه «شاهزاده قاسم» کوچ کنند. از دید دور شدند و شغل قدیمی و سنتی شهر از بین رفت. «حسربابفی هم داشتیم که همه از بین رفت. صنایع‌دستی اینجا را صادر می‌کردیم. آن وقت این‌همه کارخانه آمد که نفس‌کشیدن را از ما بگیرد و مریضمان کند.»

او می‌گوید پارک ملی بمو هم از این فاجعه در امان نمانده است. آب آن را برای صنایع برده‌اند و خاک و هوایش آلوده است؛ «پالایشگاه فاصله‌ای با پارک بمو ندارد. حتی ۱۵ سال قبل تلاش کردند برای احیای قنات‌ها، اما همین صنایع راه قنات‌ها را بستند و بعد آب‌های بر سلامت مردم، به‌ویژه بیماری‌های تنفسی و سرطان، بررسی شود. واحد متخلف، در صورت شناسایی، بدون اغماض تحت

۱ فروغ فکری ا

۱ روزنامه‌نگارا

معاون محیط‌زیست

انسانی اداره کل

محیط‌زیست استان فارس؛

دستگاه‌های سنجش

آنلاین قابلیت

اندازه‌گیری همه گازها

و آلاینده‌ها را ندارند

و برای برخی پارامترها

باید نمونه‌برداری

و آزمایش تخصصی

انجام شود

«در روزهای اخیر، شهروندان شهرستان زرقان بارها از بوی شدید و غیرعادی گاز و مواد شیمیایی در نقاط مختلف منطقه خبر داده‌اند. با توجه به وجود واحدهای متعدد صنعتی و شیمیایی در شهرستان زرقان و اطراف آن، تداوم این وضعیت نگرانی جدی درباره سلامت مردم و افزایش خطر بیماری‌های تنفسی و برخی انواع سرطان ایجاد کرده است.» این جملات در ابتدای کارزاری نوشته شده که ۲۳ شهریورماه در سایت «کارزار» بارگذاری شده است. این نخستین بار نیست که اهالی زرقان کارزار و طومار می‌نویسند، اما حالا وضعیت بحرانی‌تر از همیشه است. گازهایی در هواست که نفسشان را تنگ کرده و چشمانشان را سوزانده و این حال را همه اهالی شهر تجربه کرده‌اند.

«صمد بزرگر»، نویسنده این کارزار به «پیام ما» می‌گوید درخواستشان روشن است. آنها می‌خواهند منشأ آلودگی فوراً شناسایی و اعلام شود. واحدهای صنعتی و شیمیایی مشکوک، سرزده و تخصصی بازرسی شوند. هنگام انتشار بو، از هوا نمونه‌برداری و نوع آلاینده مشخص شود. آثار آلودگی بر سلامت مردم، به‌ویژه بیماری‌های تنفسی و سرطان، بررسی شود. واحد متخلف، در صورت شناسایی، بدون اغماض تحت

ا خ ر

۲۲ طرح عملیاتی برای کنترل فرونشست اصفهان ارائه شده است

رئیس بخش زلزله‌شناسی و خطرپذیری «مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی» با اشاره به وضعیت فرونشست زمین در اصفهان گفت: برای کنترل و مقابله با این پدیده، ۲۲ طرح عملیاتی ارائه شده‌است که اجرای آنها نیازمند همکاری و اقدام جدی دستگاه‌های مسئول است.

فرونشست زمین یکی از مهم‌ترین مخاطرات طبیعی در استان اصفهان به شمار می‌رود که در سال‌های اخیر، به دلیل افت سطح آب‌های زیرزمینی و برداشت بیش از ظرفیت از منابع آبخا‌ها، گسترش یافته است.

براساس بررسی‌های انجام‌شده، کاهش منابع آب زیرزمینی و تداوم برداشت از چاه‌ها از مهم‌ترین عوامل تشدید فرونشست در دشت اصفهان است. در همین راستا، کارشناسان بر ضرورت مدیریت مصرف آب، کاهش برداشت از منابع زیرزمینی و اجرای برنامه‌های عملیاتی برای کنترل این پدیده تأکید دارند.

«علی بیات‌اللهی»، رئیس بخش زلزله‌شناسی و خطرپذیری مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، با اشاره به مطالعات انجام‌شده درباره فرونشست اصفهان اظهار کرد: گزارش اختصاصی این پدیده تهیه شده و در قالب آن، ۲۲ طرح عملیاتی برای کنترل و کاهش آثار فرونشست ارائه شده است. ا ایرنا

۳ اهالی از آمار بالای خودکشی و سرطان می‌گویند

«چطور ثابت کنیم مرگ روزانه از سرطان‌های مختلف و افزایش آمار خودکشی به‌خاطر وجود این همه صنایع آلاینده است؟ چطور ثابت کنیم؟» زن، یکی از فعالان مدنی شهر است که نمی‌خواهد نامش در گزارش باشد. صدایش می‌لرزد و از اینکه اهالی زرقان دهه‌های گذشته را غرق در آلودگی گذرانده‌اند، به ستوه آمده است. او و بسیاری دیگر از اهالی شهر می‌گویند: «در یک چاله گیر کرده‌ایم. اینجا وقتی آلودگی می‌آید، دیگر بیرون نمی‌رود.»

شهرشان میان کوه‌ها محصور است و آنها در پهنه‌ای گود زندگی می‌کنند؛ نقطه‌ای که امکان خروج آلودگی هم از آن وجود ندارد. بادهای غالب هم کمکی نمی‌کنند و حتی نزدیکی به پارک ملی بمو هم برایشان خیری نداشته است؛ «این واحدها حتی تصفیه‌خانه فاضلاب ندارند، اینجا پر از شرکت‌های تولید مواد شیمیایی است. گازهای تولیدی آنها کجا می‌رود؟ در ریه ما، در زندگی ما. همه اینجا مریض‌اند. چند سال قبل یک کارخانه تولید سم آتش گرفت، کل شهر مسموم شدند و هنوز بعد از چند سال تبعات آن را در بدنمان داریم.»

آنها از سال‌ها اعتراض، نوشتن طومار و راه‌انداختن کارزار خسته شده‌اند و می‌پرسند چطور صنایع آلاینده دیواره‌دیوار خانه و زندگی مردم ساخته شدند و هیچ ارگانی به فکر زندگی مردم نبوده است؟ (سال ۹۸، روزی دو نفر از سرطان فوت می‌شدند، وحشتناک بود. وضعیت الان هم بهتر نیست. این آمار را هم به‌صورت میدانی جمع کردیم. بارها از علوم پزشکی خواستیم تا تحقیق کند و نتیجه تحقیقاتش را اعلام کند، اما هیچ آماری به ما نمی‌دهند. ما حتی در این شهر بیمارستان درست‌وحسابی نداریم. در کنار آمار بالای بیماری‌هایی چون سرطان، آمار خودکشی و اقدام به آن هم اینجا بالاست، اما چطور ثابت کنیم که آلاینده‌ها با روان و زندگی ما این کار کرده‌است و اصلاً چرا شهر و صنعت این‌قدر باید به هم نزدیک باشند؟ آن هم برخلاف قانون.»

توسعه صنایع در کنار خانه‌ها

داستان آلودگی زرقان به چند دهه قبل برمی‌گردد؛ زمانی که شکل‌گیری تدریجی یک پهنه صنعتی در مجاورت شهر، از دهه‌های گذشته آغاز شد و با توسعه صنایع، فاصله میان واحدهای صنعتی و سکونتگاه‌های انسانی کمتر شد. رانندازی «پالایشگاه شیراز» در سال ۱۳۵۲ نقطه شروع این اتفاق بود. عملیات ساخت پالایشگاه از سال ۱۳۴۹ آغاز شد و این مجموعه با ظرفیت طراحی ۴۰ هزار بشکه در روز به بهره‌برداری رسید. پالایشگاه در کیلومتر ۲۲ جاده شیراز ـ اصفهان و در محدوده شهرستان زرقان قرار دارد.

چند دهه بعد، توسعه «شهرک صنعتی آب‌باریک» که شرکت شهرک‌های صنعتی فارس» آن را نخستین شهرک صنعتی استان و یکی از قدیمی‌ترین شهرک‌های صنعتی کشور معرفی می‌کند، به گسترش فعالیت صنعتی در این محدوده انجامید. در سال ۱۴۰۲، شرکت شهرک‌های صنعتی فارس از وجود ۱۲۳ قرارداد واگذاری و ۹۰ واحد صنعتی و تولیدی به‌بهره‌برداری‌رسیده در آب‌باریک خبر داد.

اما رشد صنعتی برای زرقان فقط به افزایش اشتغال و فعالیت اقتصادی منجر نشد. در سال ۱۳۹۹، «تسنیم» از استقرار حدود ۴۰۰ کارخانه و یک شهرک صنعتی با ۷۰ کارگاه صنعتی و تولیدی در زرقان گزارش داد و نوشت که حدود ۲۴ درصد واحدهای صنعتی استان فارس در این محدوده قرار گرفته‌اند. در همان گزارش، اعضای شورای شهر از سال‌ها اعتراض مردم به آلودگی و ضرورت استانداردسازی و کنترل خروجی صنایع سخن گفتند.

این مسئله در سال‌های بعد نیز ادامه پیدا کرد. در شهریور ۱۴۰۳، شهردار زرقان اعلام کرد از میان صنایع پیرامونی شهر، در آن مقطع فقط پالایشگاه عوارض آلایندگی پرداخت می‌کرد. او همچنین از نقش برخی صنایع شیمیایی در آلایندگی سخن گفت. رئیس شورای شهر نیز مدعی شد بخش بزرگی از صنایع پیرامون شهرستان استانداردهای محیط‌زیستی را رعایت نمی‌کنند و خواستار پایش دقیق‌تر و تشکیل کارگروه استانی برای بررسی آلایندگی شد.

محیط‌زیست فارس نیز در مهر ۱۴۰۳ وضعیت زرقان را

عادی توصیف نکرد. «قاسم نهاوندی»، معاون محیط‌زیست انسانی فارس، با اشاره به ارتفاعات اطراف، تعدد روزهای وارونگی هوا، مجاورت بزرگراه شیراز ـ اصفهان و فعالیت صنایع بزرگ گفت مجموعه این عوامل شرایط محیط‌زیستی خاصی برای زرقان ایجاد کرده است. او در عین حال تأکید کرد که با وجود اقدامات محیط‌زیست، وضعیت هنوز به شرایط ایده‌آل نرسیده است.

در دی همان سال، «حمید ظهرابی»، معاون محیط‌زیست طبیعی «سازمان حفاظت محیط‌زیست»، تصویر صریح‌تری از وضعیت ارائه کرد و گفت زرقان «ظرفیت خودپالایی» ندارد و کوه‌های اطراف و عبور بزرگراه، در کنار فعالیت صنایع نزدیک زرقان و شیراز، موجب بالا بودن حجم آلایندگی هوا در منطقه شده‌اند. او از لزوم تدوین طرح کاهش آلایندگی زرقان و اجرای مرحله‌ای آن سخن گفت. حتی در همان نشست دی‌ماه سال ۱۴۰۳، «سمیه رفیعی»، رئیس فرآکسیون محیط‌زیست مجلس، تأکید کرد بدون مطالعه نمی‌توان سهم یک صنعت یا یک منبع را در آلودگی مشخص کرد و باید جنس آلاینده‌ها و نقشه پراکنش آنها تعیین شود.

صنایع، چشمه‌های پارک ملی بمو را خشکانند

زرقان در مجاورت پارک ملی بموست؛ منطقه‌ای که از سال ۱۳۴۱ ابتدا به‌عنوان منطقه شکارممنوع تحت حفاظت قرار گرفت و در ادامه به منطقه حفاظت‌شده و سپس پارک ملی تبدیل شد. به این ترتیب، توسعه صنعتی اطراف زرقان در کنار یک عرصه حفاظت‌شده با ارزش اکولوژیک بالا شکل گرفته است.

نگرانی درباره رابطه میان فعالیت‌های صنعتی و بمو

البته موضوع تازه‌ای نیست. در سال ۱۳۹۹، هم‌زمان با افزایش اعتراض‌ها به آلودگی زرقان، موضوع استفاده صنایع از منابع آب محدوده بمو نیز از سوی مسئولان محلی مطرح شد. سخنگوی وقت شورای شهر زرقان از استفاده صنایع اطراف از آب شیرین بمو گلایه کرد و آن را در کنار مشکل شوری آب شهر قرار داد.

اما مهم‌ترین اظهارنظر در این زمینه در دی ۱۴۰۳ مطرح شد. حمید ظهرابی، معاون محیط‌زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط‌زیست، در نشست بررسی آلودگی زرقان گفت پالایشگاه شیراز بزرگ‌ترین مصرف‌کننده منابع آبی منطقه است و از منابع آب پارک ملی بمو استفاده می‌کند. او مدعی شد فشار ناشی از استفاده از منابع آب زیرزمینی بمو، چشمه‌های این پارک را خشک کرده است و خواستار کاهش این فشار شد.

این اظهارنظر، پرونده زرقان را از یک مسئله صرفاً شهری و بهداشتی فراتر می‌برد و آن را به مسئله حفاظت از یک پارک ملی پیوند می‌زند. با این حال، برای تبدیل این ادعا به یک نتیجه علمی قطعی، باید داده‌های هیدروژئولوژیک درباره افت سطح آب زیرزمینی، میزان برداشت پالایشگاه، تغییر دبی چشمه‌های بمو و روند زمانی خشک‌شدن آنها در کنار یکدیگر بررسی شود.

ظهوری در همان نشست، علاوه بر مسئله آب، بر ضرورت کنترل منابع آلاینده زرقان و تدوین برنامه جامع پایش تأکید کرد. او همچنین گفت یک ایستگاه سنجش آلودگی هوا در زرقان فعال است، اما باید حسگرهای بیشتری به آن اضافه شود.

بنابراین، آنچه امروز میان زرقان و بمو شکل گرفته، یک

زنجیره به‌هم‌پیوسته از فشارهای محیط‌زیستی است؛ صنعتی‌شدن چنددهه‌ای در مجاورت شهر، افزایش منابع انتشار آلاینده، محدودیت ظرفیت خودپالایی منطقه و هم‌زمان فشار بر منابع آبی مجاور، بخشی از این ارتباط از سوی مسئولان محیط‌زیست صراحتاً مطرح شده، اما برای تعیین دقیق میزان اثر صنایع زرقان بر اکوسیستم بمو، هنوز به داده‌های منظم و قابل‌انتشار درباره آب، هوا، خاک و حیات‌وحش نیاز است؛ نکته‌ای که حتی برای شهر زرقان هم وجود دارد.

احتمال نقش دو واحد شیمیایی در آلودگی

اداره کل محیط‌زیست استان فارس، بنا به گفته قاسم نهاوندی، معاون محیط‌زیست انسانی این مجموعه، هفته گذشته در جریان موضوع قرار گرفت و از رئیس اداره محیط‌زیست شهرستان خواسته شد تا موضوع را بررسی کند. «براساس بررسی‌های انجام‌شده احتمال دارد دو واحد صنعتی منشأ آلودگی باشند. برای این دو واحد اختاریه صادر شده است؛ هر دو واحد نیز از واحدهای شیمیایی هستند. اقدامات لازم در این زمینه انجام شده و برای یکی از این واحدها نیز درخواست پیگیری از مرجع قضایی صادر شده است.»

به گفته او، برای درخواست از مرجع قضایی، باید آلودگی به‌صورت دقیق و با انجام سنجش‌های تخصصی اثبات شود. «این فرایند پیچیده است و نیاز به دستگاه‌ها و تجهیزات خاص برای اندازه‌گیری دارد. صبح روز گذشته، تیمی از اداره کل محیط‌زیست به‌صورت سرزده و با همراهی آزمایشگاه برای نمونه‌برداری به محل مراجعه کرد. با این حال، در زمان مراجعه، بوی موردنظر استشمام نشد و بررسی‌ها نشان داد که این وضعیت مستمر و دائمی نیست که یکی از مشکلات موجود در روند بررسی است. اما برنامه ما این است که در زمان‌های مختلف نمونه‌برداری و اندازه‌گیری انجام شود تا بتوانیم منشأ آلودگی را با دقت بیشتری مشخص کنیم.»

او در پاسخ به اینکه چرا ایستگاه‌های سنجش در سطح شهر زرقان اغلب خاموش‌اند یا آلاینده‌های پرخطر را نشان نمی‌دهند نیز می‌گوید: «این ایراد مردم شهر کاملاً درست است، اما دستگاه‌های سنجش آلایندگی فقط می‌توانند برخی آلاینده‌ها از جمله مونوسیدکربن، دی‌اکسید نیتروژن، ازن و ... را اندازه‌گیری کنند و امکان بررسی پارامترهای پرخطرتر را ندارند. به‌صورت کلی دستگاه‌های سنجش آنلاین قابلیت اندازه‌گیری همه گازها و آلاینده‌ها را ندارند و برای برخی پارامترها باید نمونه‌برداری و آزمایش تخصصی انجام شود. در همین راستا تلاش کرده‌ایم امکان استفاده از حسگرهای تخصصی‌تر را فراهم کنیم.»

او پاسخی به این سؤال که چند صنعت آلاینده در این منطقه وجود دارد نیز نداد و صرفاً گفت وضعیت این صنایع فصل‌به‌فصل متفاوت است؛ پاسخی که سال‌های سال است مردم زرقان آن را شنیده‌اند. صنایع در خانه آنهاست و آنچه بعد از گذر چند دهه برایشان اهمیت دارد، نه صحبت‌های مدیران، بلکه تأثیر آنهاست. آنها می‌خواهند صنایع پرخطر از کنار خانه و زندگی‌شان بروند، سایر صنایع از فیلتر و تصفیه فاضلاب استفاده کنند و علوم پزشکی و محیط‌زیست، برای یک‌بار هم که شده، مسئولیت خود را به‌درستی انجام دهند؛ نظارت کنند، آمار دهند و صنایع را پاسخ‌گو سازند.

آگهی مزایده

(حقیقی - حقوقی)

سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تبریز در نظر دارد به استناد مجوز هیات مدیره سازمان به شماره ۱۶۴۷/۸۳ - ۱۴۰۵/۳۱/۵/۲۰، تجهیز و بهسازی نمای بیرونی کیوسک‌های تبلیغاتی سازمان بانضمام بهره‌برداری از فضای تبلیغاتی را بمدت ۲ سال از طریق برگزاری مزایده طبق شرایط ذیل به افراد واجد شرایط واگذار نماید. لازم به ذکر است که مراحل برگزاری مزایده از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهادات شرکت‌کنندگان و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) انجام خواهد شد.
مبناً شرکت کنندگانی که عضو سامانه نمی‌باشند جهت شرکت در مزایده باید نسبت به انجام مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی اقدام نمایند.
کلیه شرکت‌کنندگان باید مبلغ سبرده شرکت در مزایده را طبق اسناد موجود در سامانه به‌صورت فیش بانکی یا ضمانتنامه معتبر بانکی به‌حساب شماره ۱۰۰۲۰۳۵۷۶۴۸۲۳ بانک شهر دروجه سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تبریز به شماره شناسه ملی ۰۳۰۳۴۴۲۳-۱۴۰۰۰۰ واریز نمایند.

مهلت دریافت اسناد مزایده از ساعت ۱۰/۳۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۷/۱۱ لغایت ساعت ۱۷/۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۷/۸ در بستر سامانه ستاد ایران می‌باشد.
آخرین مهلت بارگذاری مدارک بصورت الکترونیکی در سامانه ستاد ایران تا ساعت ۱۷/۳۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۷/۱۸ می‌باشد و تنها فیش سپرده شرکت در مزایده را بصورت فیزیکی تا ساعت ۱۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۷/۱۹ به واحد امور قرارداد سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تبریز واقع در خیابان توانیر فلکه گلپارک تحویل نمایند.
تاریخ بازگشایی پیشنهادات ساعت ۱۳ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۷/۱۹ در بستر سامانه ستاد ایران در محل سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تبریز خواهد بود.
کلیه شرکت‌کنندگان با شخصیت حقوقی جهت شرکت در مزایده باید فرم مشخصات صاحب یا صاحبان امضاء مجاز شرکت را به تأیید یکی از دفاتر اسناد رسمی برسانند. بدیهی است به پیشنهاد‌های فاقد تصدیق امضاء ترتیب اثر داده نخواهد شد.
به پیشنهاد‌های فاقد ضمانتنامه بانکی - فیش سپرده‌های مخدوش و سپرده‌های کمتر از میزان مقرر در شرایط مزایده ترتیب اثر داده نخواهد شد سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مزایده مندرج است.
ضمناً سازمان درد را قبول هر کدام از پیشنهادها مختار بوده و هزینه‌های چاپ آگهی و حق‌الزحمه کارشناسی بر عهده برنده مزایده خواهد بود.

یوسف قوام – مدیرعامل سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده های کشاورزی شهرداری تبریز

ارزیابی «سازمان جهانی هواشناسی»، کاهش بارش و ورودی آب به مخازن ایران در ۲۰۲۵ را نشان می‌دهد

ایران در کانون خشکسالی پایدار

ورودی آب به مخازن در بخش‌هایی از کشور، پایین تا بسیار پایین‌تر از حد نرمال تخمین زده شده است

آیدیل

ا پیام ما | ایران در حالی وارد سال آبی جدید می‌شود که گزارش تازه «سازمان جهانی هواشناسی» از سال ۲۰۲۵، چند نشانه هم‌زمان از وضعیت نامناسب آب در کشور ثبت کرده است؛ بارش بهاری ۴۴ درصد کمتر از حد نرمال بود، ورودی آب به مخازن در بخش‌هایی از ایران کاهش یافت و سطح آب «دریاچه ارومیه» بسیار پایین‌تر از حد نرمال قرار گرفت، ایران در این گزارش، در کنار عراق، سوریه و اردن، از کانون‌های پایدار خشکسالی در خاورمیانه معرفی شده است؛ کشورهایی که همگی سال‌های پی‌درپی خشکسالی و پایین‌ترین سطح ذخیره آب در خشکی را تجربه کرده‌اند.

سازمان جهانی هواشناسی (WMO) در گزارش «وضعیت منابع آب جهان در سال ۲۰۲۵» که در روزهای گذشته منتشر شده، تخمین سطح آب دریاچه ارومیه به «بسیار پایین‌تر از حد نرمال» را یکی از رخداد‌های هیدرولوژیکی مهم دریاچه‌ها عنوان کرده است.

براساس این بررسی، از نظر هواشناسی، سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۵ دوره‌ای با گرمای استثنایی، رکوردشکنی غلظت گازهای گلخانه‌ای و ادامه روند انباشت گرما در اقیانوس‌ها بود. هر پنج سال این دوره در میان گرم‌ترین سال‌های ثبت‌شده قرار گرفتند و جریان ال‌نینو ـ نوسان جنوبی نیز بر شرایط اقلیمی اثر گذاشت. در این مدت، گرمای اقیانوس‌ها هم روند افزایشی داشت و در سال ۲۰۲۳ و بار دیگر در سال ۲۰۲۴ به سطوح بی‌سابقه‌ای رسید. این شرایط چرخه آب در جهان را تغییر داد و بر میزان تبخیر

یادداشت

پیامدهای یک هشدار جهانی برای ایران

شده، سال هاست که در ایران به یک واقعیت ملموس تبدیل شده است. ایران که در یکی از خشک‌ترین و شکننده‌ترین مناطق جغرافیایی جهان قرار دارد، آینه تمام‌نمای تغییر اقلیم است.

در این گزارش بر ذوب بی‌سابقه یخچال‌های جهان تأکید شده است. در ایران نیز یخچال‌های طبیعی «علم‌کوه»، «سیلان» و «اشترانکوه»، همراه با برف‌چال‌های «زاگرس» و «البرز»، به شدت تضعیف شده‌اند. این مسئله سبب شده است تا ذخیره برفی کشور، که تغذیه‌کننده دائمی رودخانه‌ها در فصل گرم بود، جای خود را به بارش‌های رگباری و کوتاه‌مدت بدهد که فرسایش خاک و سیلاب‌های مخرب را به همراه دارد. شاخص «کاهش ذخیره آب در خشکی» (Terrestrial Water Storage) که در نقشه‌های گزارش سازمان جهانی هواشناسی با رنگ‌های قهوه‌ای و نارنجی پررنگ مشخص شده، در ایران نمود بارزی دارد. کسری تجمعی فراتر از ۱۴۰ میلیارد مترمکعبی سفره‌های آب زیرزمینی در ایران و پدیده فرونشست زمین در بیش از ۳۰۰ دشت کشور، دقیقاً خروجی همین روند جهانی در کنار بدفرمانی و بارگذاری بی‌رویه بر منابع آب است. از سوی دیگر، کاهش ۳۶ درصدی جریان نرمال رودخانه‌های جهان، در ایران به‌شکل خشکیدن کامل یا قطعی جریان در رودخانه‌های «زاینده‌رود»، «کارون»، «کرخه»، «سفیدرود» و «هلمند» (هیرمند) خود را نشان داده است.

بخش مهمی از گزارش سازمان جهانی هواشناسی، به نقل از «سلسنت سائولو»، دبیرکل این سازمان، بر ماهیت فرامرزی آب دست می‌گذارد: «آب هیچ مرز جغرافیایی و سیاسی را نمی‌شناسد. تعادل آبی در حوضه آبریز یک رودخانه، به رفتارهای محیط‌زیستی در کشور همسایه وابسته است. ذوب و عقب‌نشینی یک

از جمله بخش‌هایی از ایران، ترکیه و جمهوری عربی سوریه و همچنین در آسیای مرکزی، از جمله ازبکستان، تاجیکستان، قرقیزستان و افغانستان، ورودی آب به مخازن پایین تا بسیار پایین‌تر از حد نرمال بود. این وضعیت با خشکسالی حاکم بر این مناطق همخوانی داشت.

در میانه سال آبی ۱۴۰۵ هم بررسی شاخص خشکسالی SPI در فروردین، با وجود بارش حدود ۳ درصد بیشتر از میانگین بلندمدت در مقیاس کشور، از تداوم خشکسالی در شش سال گذشته حکایت داشت. به گفته مدیرکل «دفتر اطلاعات و داده‌های آب کشور»، خشکسالی متوالی به انباشت کسری مخازن، به‌ویژه در آب‌های زیرزمینی، انجامید و نگذاشت بارش‌ها کم‌آبی‌های انباشته را جبران کند. در واقع، با اینکه وضعیت بارش نرمال گزارش می‌شد، در همان مقطع ۱۱ استان با جمعیتی بیش از ۳۵ میلیون نفر در شرایط بارشی زیرنرمال قرار داشتند.

اکنون با گذشت شش ماه و آغاز سال آبی جدید، طبق اعلام دفتر اطلاعات و داده‌های آب کشور، حدود ۴۸ درصد مخازن پر است و وضعیت بارش‌ها در مقایسه با بلندمدت نرمال ارزیابی می‌شود، اما در استان‌هایی از جمله تهران و قم کاهش بیش از ۳۵ درصدی بارش نسبت به بلندمدت ثبت شده است.

نگاهی به وضعیت دریاچه‌ها

سازمان جهانی هواشناسی در بخشی از بررسی سالانه خود، سطح پهنه‌های آبی را ارزیابی کرده است. در سال ۲۰۲۵، سطح آب برخی دریاچه‌ها و مخازن در آفریقا بسیار بالاتر از حد نرمال بود، در حالی که «دریاچه کاربیا» در رود زامبزی و برخی پهنه‌های آبی در کانادا و آرژانتین پایین تا بسیار پایین‌تر از حد نرمال قرار داشتند. در منطقه نزدیک به ایران نیز سطح آب «دریاچه بی‌شهر» ترکیه پایین‌تر از حد نرمال بود. در میان دریاچه‌های ایران، این گزارش بزرگ‌ترین پهنه آبی داخلی ایران را مدنظر قرار داده که در سال ۲۰۲۵ «با سطح آب بسیار پایین‌تر از حد نرمال مواجه بود». با وجود جای گرفتن خشکی دریاچه ارومیه در مهم‌ترین رویدادهای هیدرولوژیکی سال در گزارش سازمان جهانی هواشناسی، بهار امسال تراز دریاچه ارومیه به ۱۲۷۱ متر رسید که در طول شش سال گذشته بی‌سابقه بود. تراز دریاچه در ۲۴ شهریور ۱۴۷۰٫۶۳ متر گزارش شد که نسبت به مهرماه ۱٫۱۳ سانتی‌متر افزایش را نشان می‌داد. اکنون دومین دریاچه شور دنیا ۲ میلیارد و ۶۷۰ میلیون مترمکعب آب دارد. این رقم در مدت مشابه سال گذشته ۳۶۰ میلیون مترمکعب بود.

با این همه، دریاچه ارومیه همچنان تحت‌تأثیر عواملی مانند سدسازی، برداشت بی‌رویه و مدیریت نادرست منابع آب قرار دارد و خشکسالی‌های پیوسته و کاهش بارش هم فشار بر آن را افزایش می‌دهد. بنابراین افزایش حجم آب در سال آبی جاری را نمی‌توان به‌تنهایی نشانه بازگشت دریاچه به وضعیت پایدار دانست، چراکه تداوم این وضعیت به شرایط بارش و مدیریت منابع آب در سال‌های پیش‌رو وابسته است.

خشکسالی در ایران، ارمنستان، ترکیه، سوریه و اردن

سازمان جهانی هواشناسی در بررسی وضعیت پنج‌ساله، از خاورمیانه به‌عنوان یکی از کانون‌های پایدار خشکسالی یاد کرده است؛ جایی که ایران، عراق، سوریه و اردن سال‌های خشک پی‌درپی و به‌طور مداوم ذخیره آب در خشکی (TWS) پایین‌تر از حد نرمال را تجربه کردند. طبق این گزارش، خشکسالی گسترده در این سال همچنان بخش‌هایی از منطقه مدیترانه و خاورمیانه را تحت‌تأثیر قرار داد.

سال ۲۰۲۵ در ترکیه خشک‌ترین سال از ۱۹۶۴ بود.

براساس داده‌های «سازمان هواشناسی ترکیه»،

بارش سالانه در این کشور ۲۸ درصد کمتر از حد نرمال بود و در بخش‌هایی از جنوب‌شرق ترکیه، این کاهش به بیش از ۶۰ درصد رسید. ارمنستان خشک‌ترین زمستان خود را از سال ۱۹۳۵ از سر گذراند؛ به‌طوری‌که میزان بارش فصلی در زمستان ۲۰۲۴/۲۰۲۵ به ۵۲ درصد میانگین رسید. در سوریه، فصل بارش ۲۰۲۴/۲۰۲۵ در مقیاس ملی، کم‌بارش‌ترین فصل در ۶۰ سال گذشته بود و اردن هم گزارش کرد که دوره ژانویه تا مه ۲۰۲۵ خشک‌ترین دوره مشابه از سال ۱۹۹۵ بوده و این وضعیت خسارت‌های قابل‌توجهی به محصولات کشاورزی وارد کرده است.

براساس این گزارش، در ایران میزان بارش بهاری ۴۴ درصد کمتر از حد نرمال بود و به کمبود شدید آب منجر شد.

چشم‌انداز سال آبی جدید

در فروردین امسال، با وجود آنکه بارش کشور در مقایسه با میانگین بلندمدت حدود ۳ درصد بیشتر و در محدوده نرمال گزارش شده بود، بررسی شاخص خشکسالی SPI در مقیاس کشوری همچنان از تداوم خشکسالی در شش سال گذشته حکایت داشت. در همان زمان، ۱۱ استان با جمعیتی بیش از ۳۵ میلیون نفر در شرایط بارشی زیرنرمال قرار داشتند.

در آستانه سال آبی جدید، پیش‌بینی افزایش بارش در ماه‌های پیش‌رو با هشدارها درباره ال‌نینو همراه شده است. سازمان جهانی هواشناسی از ماندگاری ال‌نینو دست‌کم تا فوریه ۲۰۲۷ و تشدید آن در ماه‌های آینده خبر داده و پیش‌بینی‌ها در ایران از افزایش بارش در ماه‌های پیش‌رو خبر می‌دهد. اما اینکه بارش بیشتر تا چه اندازه می‌تواند از شدت خشکسالی و کمبود آب بکاهد، به متغیرهای دیگری هم بستگی دارد.

پژوهش‌های اقلیمی می‌گویند افزایش بارش لزوماً به کاهش خشکسالی در آینده نمی‌انجامد. در پژوهشی با عنوان «ارزیابی خشکسالی‌های هواشناسی آینده در ایران» که اوت ۲۰۲۶ در مجله Scientific Reports منتشر شد، پژوهشگران با استفاده از ۲۵ مدل اقلیمی و چهار سناریوی تغییر اقلیم، خشکسالی هواشناسی ایران را در دوره ۲۰۷۱ تا ۲۱۰۰ بررسی کردند. نتایج نشان می‌دهد اگرچه مدل‌ها در برخی سناریوها افزایش بارش را در بخش‌هایی از کشور پیش‌بینی می‌کنند، افزایش دما و در پی آن افزایش تبخیر و تفرق بالقوه می‌تواند شدت و طول دوره خشکسالی را افزایش دهد. طبق پیش‌بینی‌ها، این تأثیرات در شمال‌غرب و جنوب‌شرق ایران پررنگ‌تر خواهد بود.

البته این پژوهش مستقیماً وضعیت منابع آب، ذخیره مخازن یا آب‌های زیرزمینی را پیش‌بینی نمی‌کند، اما نشان می‌دهد بارش به‌تنهایی تعیین‌کننده وضعیت خشکسالی نیست و افزایش دما می‌تواند بخشی از اثر افزایش بارش را خنثی کند.

در همین حال، مطالعه پژوهشگران با عنوان «آینده خشکسالی در ایران براساس مدل‌های CMIP۶» که سال ۲۰۲۴ در نشریه Hydrological Sciences Journal منتشر شده، با بررسی وضعیت خشکسالی ایران تا پایان قرن در سناریوهایی مختلف تغییر اقلیم، پیش‌بینی کرده است که در کنار افزایش بارش در برخی دوره‌ها و مناطق، افزایش دما و در پی آن افزایش تبخیر می‌تواند شدت خشکسالی را در آینده افزایش دهد. براساس نتایج این پژوهش، این روند در دوره‌های میانی و به‌ویژه در آینده دور و تحت سناریوی انتشار بالاتر پررنگ‌تر خواهد بود.

با این اوصاف، اگرچه می‌توان به افزایش احتمالی بارش در ماه‌های آینده و کاهش فشار خشکسالی امید بست، روندهای پیش‌بینی‌شده در مطالعات اقلیمی نشان می‌دهد که وضعیت منابع آب ایران فقط با میزان بارش تعیین نمی‌شود.

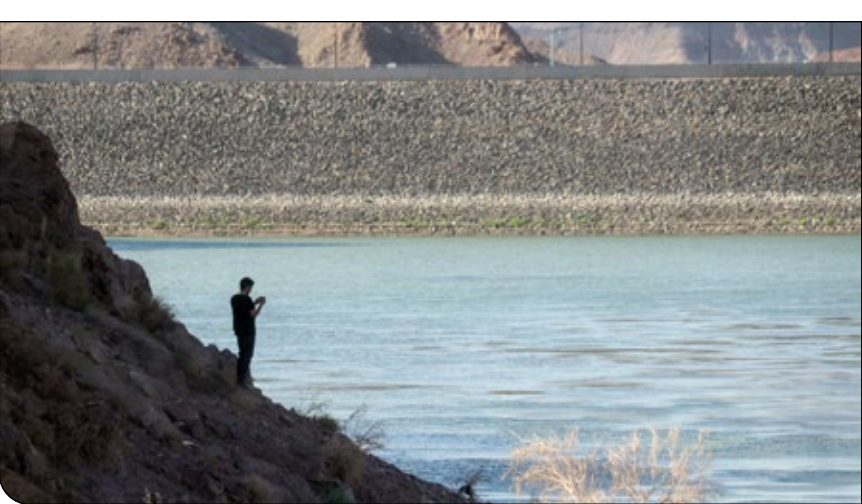
چرخش‌های ساختاری زیر است:

تغییر پارادایم از سازه‌محوری به مدیریت سازگاری: دست کشیدن از طرح‌های انتقال آب بین‌حوضه‌ای و سدسازی‌های بی‌رویه و تمرکز بر بازچرخانی آب، کاهش ضایعات کشاورزی و اصلاح الگوی کشت با تکیه بر محصولات کم‌آب‌بر یا بهره‌ریز بالا و به‌کارگیری اصول سه‌گانه کشاورزی حفاظتی.

فعال‌سازی دیپلماسی منطقه‌ای آب: برپایی معاهدات چندجانبه با همسایگان، بر پایه پروتکل‌های WMO، برای پایش مصفانته و داده‌محور حوضه‌های آبریز مشترک (هیرمند، ارس، شط‌العرب).

توسعه سامانه‌های هشدار زودهنگام و پایش ماهواره‌ای: سرمایه‌گذاری بر فناوری‌های نوین برای پیش‌بینی سیلاب‌ها و خشکسالی‌ها و حفاظت از سفره‌های آب زیرزمینی باقی‌مانده.

گزارش WMO یک هشدار زودهنگام برای کل جهان است؛ اما برای ایران، زنگ خطری است که هم‌اکنون به صدا درآمده و تعلل در بازنگری حکمرانی آب، تاب‌آوری زیستی کشور را به مویی بند خواهد کرد.

| نشست |

مسئولان محیط‌زیست در نشست خبری (کاپ۷) چالش‌های زیست‌محیطی دریای خزر را تشریح کردند

ضرورت همکاری پنج کشور ساحلی برای حفاظت از خزر

ا پیام ما | هم‌زمان با برگزاری هفتمین اجلاس کشورهای متعاهد«کنوانسیون چارچوب حفاظت از محیط‌زیست دریایی دریای خزر» (کاپ۷)، مسئولان «سازمان حفاظت محیط‌زیست» باتشریح مهم‌ترین چالش‌های زیست‌محیطی این پهنه آبی، از کاهش شتابان تراز آب خزر، افزایش خطر برای تالاب‌ها و تنوع زیستی، ورود آلاینده‌ها و ضرورت تقویت همکاری‌های پنج کشور ساحلی برای مقابله با این چالش‌ها خبر دادند.

«آرمان خورسند»، رئیس مرکز امور بین‌الملل و کنوانسیون‌های سازمان حفاظت محیط‌زیست، گفت: «کنوانسیون تهران بستری برای همکاری پنج کشور ساحلی دریای خزر فراهم کرده است تا در کنار اجرای پروژه‌های دوجانبه و چندجانبه، امکان جذب منابع مالی بین‌المللی برای حفاظت از این پهنه آبی نیز فراهم شود. این کنوانسیون چهار پروتکل اجرایی دارد که سه پروتکل تاکنون از سوی همه اعضا پذیرفته و لازم‌الاجرا شده است. پروتکل آکتاتو درباره حوادث و آلودگی‌های نفتی، پروتکل مسکودر خصوص آلودگی ناشی از منابع و فعالیت‌های مستقر در خشکی و پروتکل مربوط به آثار زیست‌محیطی فرامرزی از جمله پروتکل‌های اجرایی کنوانسیون تهران هستند. پروتکل عشق‌آباد درباره تنوع زیستی هنوز به‌طور کامل از سوی همه اعضا پذیرفته نشده است.»

او ادامه داد: «درباره یک پروتکل دیگر با موضوع پایش و تبادل اطلاعات، در حال مذاکره هستیم. کنوانسیون تهران با نهادها و صندوق‌های بین‌المللی محیط‌زیستی نیز همکاری دارد و مذاکراتی برای اجرای یک پروژه مشترک میان کشورهای ساحلی با استفاده از منابع مالی بین‌المللی در جریان است.»

خورسند با اشاره به اجرای پروژه‌های مشترک در حوزه آلودگی‌های دریایی گفت: «در حال حاضر پروژه‌ای درباره آلودگی‌های پلاستیکی در دریای کاسپین در حال اجراست که معاونت محیط‌زیست دریایی سازمان حفاظت محیط‌زیست، متولی ملی آن در ایران است.»

نگرانی از کاهش تراز آب خزر

«احمدرضا لاهیجان‌زاده»، معاون محیط‌زیست دریایی سازمان حفاظت محیط‌زیست، گفت: کاهش تراز دریای خزر یکی از جدی‌ترین موضوعات مطرح‌شده در کاپ ۷ است؛ چراکه هر پنج کشور ساحلی، با تفاوت در میزان اثرپذیری، از این روند متضرر می‌شوند. از سال ۱۹۹۵ کاهش تراز آب خزر آغاز شد تا سال ۱۴۰۰، به‌طور میانگین سالانه حدود ۷.۵ سانتی‌متر کاهش ثبت شد. این میزان از ۱۰ تا ۲۰۲۵ به حدود ۵۰ سانتی‌متر و در سال ۲۰۲۶ به حدود ۲۳ سانتی‌متر رسید.»

او افزود: «اگر روند کنونی ادامه یابد، کاهش تراز و پس‌روی آب خزر دست‌کم تا سال ۲۰۵۰ ادامه خواهد داشت. این پس‌روی در بخش کم‌عمق شمالی شدیدتر بوده و در برخی مناطق به ۱۰ تا ۲۰ کیلومتر رسیده و بنادر کشورهای این بخش را تحت تأثیر قرار داده است. در سواحل ایران نیز این روند مشاهده می‌شود و به‌دلیل شرایط تویوگرافی بستر، شدت آن در گلستان بیشتر است، هرچند در مازندران و گیلان نیز ادامه دارد.»

لاهیجان‌زاده با اشاره به اقدامات منطقه‌ای برای مواجهه با کاهش تراز آب خزر گفت: «یک طرح منطقه‌ای برای مقابله و سازگاری با این پدیده تهیه شده که کلیات آن قرار است به امضای کشورهای منطقه برسد.»

او درباره عوامل مؤثر بر کاهش تراز آب دریای خزر گفت: «بیشترین اثر مربوط به تغییر اقلیم، افزایش دما و افزایش شدت تبخیر است و پس از آن کاهش ورودی رودخانه‌ها قرار دارد. حدود ۵۰ درصد ورودی آب دریای خزر از طریق رودخانه ولگا تأمین می‌شود و ۲۰ درصد دیگر مربوط به رودخانه‌های چهار کشور دیگر است. سهم ایران از ورودی رودخانه‌ای به دریای خزر حدود ۵ درصد است.»

او افزود: «میزان تبخیر در دریای خزر بسیار بالاست و اعداد ثبت‌شده برای شدت تبخیر حدود ۳۰۰ تا ۳۶۰ میلیارد مترمکعب است، در حالی که کاهش ورودی رودخانه‌ها بسیار کمتر از این میزان است.»

پرونده آب در جریان مذاکرات

در ادامه، خورسند درباره متریتب با حق‌آبه‌های ایران گفت: «موضوع مدیریت منابع آب و مسائل مرتبط با آن اکنون در بسیاری از عرصه‌های بین‌المللی به یکی از موضوعات حساس تبدیل شده است. پرونده‌های آبی و موضوعات مرتبط با آب جزو پرونده‌های کاملاً فعال و در جریان مذاکرات هستند و سازمان‌های تخصصی و وزارت امور خارجه به‌صورت مستمر این موضوعات را دنبال می‌کنند.»

او ادامه داد: «از جمله پرونده‌های مورد پیگیری می‌توان به موضوع تالاب‌های مشترک میان ایران و عراق و همچنین رودخانه‌های مرزی در شمال کشور میان ایران، جمهوری آذربایجان، ارمنستان و ترکیه اشاره کرد که به‌صورت مستمر درباره آنها بحث و رایزنی می‌شود.»

خورسند درباره برنامه‌های مرتبط با حفاظت از فوک خزری گفت: «ایران پیش از این یک طرح جامع ملی برای حفاظت از فوک خزری تهیه کرده بود. اکنون تلاش شده این طرح به یک پیشنهاد برای اجرای برنامه‌ای منطقه‌ای تبدیل شود.

ادامه مطلب رادر سایت پیام ما بخوانید.

دماوند، قربانی شلختگی و بی‌مسئولیتی

دو نفر در ارتفاع ۵۶۱۰ متری دماوند در حال کمک‌کاری هستند و بقیه کوهنوردان سعی می‌کنند آن‌ها را از هم جدا کنند. پشت صحنه درگیری هم، کوهنوردانی بی‌تفاوت به اتفاق‌های اطراف، در حال عکس گرفتن با تابلوی قله دماوند هستند. فردی که در حال فیلم‌برداری است، می‌گوید: «دعوا سر قله دماوند به‌خاطر عکس». بعد دوربینش گوش‌ی کمی می‌چرخاند و ادامه می‌دهد: «ولی من اومدم اینجا عکس بگیریم. اینجا هم میشه عکس گرفت».

به گزارش «ایسنا»، قله دماوند در تابستان امسال فقط مقصد کوهنوردان نبود؛ به صحنه‌ای برای عکس گرفتن، رقابت بر سر چند متر جا، نصب تابلوهای متفاوت، انتشار تصاویر تیراندازی، صعود با پای برهنه و بحث درباره رفتار انسان‌ها در ارتفاعات تبدیل شد. تصویری که در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست شدند و پریش‌های زیادی را مطرح کردند. برخی از تغییر نگاه افراد به کوهنوردی گفتند. برخی دیگر، شمار کوهنوردانی را که امسال برای صعود به قله راهی دماوند شدند، خارج از ظرفیت تحمل این قله دانستند. کوهنوردان حرفه‌ای و قدیمی نیز بار دیگر تأکید کردند که قله دماوند یک اثر طبیعی است و کوهنوردان نباید پس از صعود به این قله اثری از خود بر جا بگذارند. اما چه اتفاقی در رابطه ما با دماوند افتاده است که آن را به‌عنوان یک اثر کهن دوست داریم و دلمان می‌خواهد این شکوه را از نزدیک ببینیم، اما پس از رسیدن به آن، گاه در آسیب زدن به این اثر ملی از یکدیگر سبقت می‌گیریم؟ قله دماوند نخستین اثر میراث طبیعی ایران بود که سال ۱۳۸۷ در فهرست آثار ملی ثبت شد و مسئولان وقت قول دادند پیگیر ثبت جهانی آن نیز باشند. اما پریش همیشگی درباره میراث ملی این است؛ ثبت‌هایی که با هیچ آموزش و مراقبتی همراه نباشند، چه منفعتی برای آن اثر دارند؟

❗ ظرفیت دماوند چقدر است؟

«عباس محمدی»، کوهنورد و کنشگر محیط‌زیست، معتقد است دماوند ظرفیت این حجم از کوهنورد را ندارد و دراین‌باره به ایسنا می‌گوید: «طبق مطالعات انجام‌شده و برآوردهای فدراسیون کوهنوردی از کارشناسان محیط زیست مبنی بر ظرفیت‌سنجی کوهنوردی دماوند، روزانه ۳۰۰ کوهنورد امکان صعود به قله دماوند را از مسیر جنوبی دارند که راحت‌ترین مسیر محسوب می‌شود. این تعداد براساس ظرفیت پناهگاه و تعداد کمی چادر در اطراف آن برآورد شده است. ظرفیت مسیر غربی نیز حدود ۶۰ کوهنورد و ظرفیت مابقی مسیرها کمتر از این تعداد است. در نقاط دیگر دنیا نیز براساس امکانات اقامتی، ظرفیت‌سنجی می‌شود تا فشار بیش از اندازه بر طبیعت و منابع طبیعی وارد نشود. صعود این تعداد کوهنورد نیز باید همراه با مربی و راهنما باشد تا مسیر صعود فرسوده نشود، به تعداد راه‌های فرعی اضافه نشود و عرض پاکوب افزایش پیدا نکند».

او ادامه می‌دهد: «به عقیده من باید ورود خودرو و قاطر در مسیر صعود به قله ممنوع شود، حتی فدراسیون کوهنوردی هم با این کار موافق است. اما دستگاه‌هایی که می‌توانند در این زمینه اعمال قدرت کنند عملاً هیچ کاری انجام نمی‌دهند و متأسفانه دولت‌ها و دستگاه‌های مسئول در ایفای مسئولیت خود سربپوش می‌گذارند. به عقیده من، قوه قضائیه، منابع طبیعی و پلیس باید در این زمینه ورود کنند که متأسفانه هیچ‌کدام تاکنون هیچ‌کاری انجام نداده‌اند».

❗ شمار قابل‌توجه چادرهای کوهنوردان در دماوند

این کوهنورد با بیان اینکه صعود به دماوند و بسیاری از کوه‌های ایران، مثل خیلی از رویدادها و برنامه‌های کشور، رشدکنی داشته، اما طی سه دهه گذشته از نظر کیفیت تنزل پیدا کرده است، می‌گوید: «تعداد کوهنوردان بسیار زیاد شده است، اما بیش از ۹۰ درصد برنامه‌هایی که اجرا می‌شوند از جنبه کوهنوردی فاقد کیفیت لازم هستند. هر برنامه‌ای که در کوهنوردی دشوارتر باشد، در شرایط سختی انجام شود و نیازی به نیروی کمکی مثل باربر یا خط تله‌کابین نداشته باشد، ارزشمند محسوب می‌شود که البته معیارهای دیگری هم دارد، اما من درباره آن‌ها بحث نمی‌کنم. آنچه ما در دماوند شاهد هستیم این است که ماشین‌های باربری تا ارتفاع ۳۰۰ متر بار و کوله کوهنوردان را حمل می‌کنند و از آنجا تا ارتفاع ۴۱۰۰ متر نیز از قاطر برای حمل بار استفاده می‌شود».

محمدی ادامه می‌دهد: «مسائل فنی در کوهنوردی اصیل، ارزش تلقی می‌شوند، اما متأسفانه در سال‌های اخیر شاهد کم‌رنگ شدن این مسائل بودیم. این در حالی است که هر سال به تعداد کوهنوردان افزوده می‌شود. ما در همه زمینه‌ها، از دانشگاه، مدرسه، گردشگری و کوهنوردی گرفته تا موارد دیگر، شاهد رشد کثی بودیم، اما کیفیت تنزل پیدا کرده است».

شبکه‌های اجتماعی

طراحی برنامه‌های جدید برای هوشمندسازی گردشگری و توسعه بازارهای داخلی و خارجی

هوش مصنوعی به کمک گردشگری ایران می‌آید

ایپام ۱۱ نشست خبری هفته گردشگری روز سه‌شنبه ۳۱ شهریور در سالن اجتماعات معاونت گردشگری وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی برگزار شد؛ نشست‌ی که بخش مهمی از آن به تشریح برنامه‌های این معاونت برای هوشمندسازی گردشگری، استفاده از هوش مصنوعی، توسعه گردشگری داخلی و خارجی، فعال‌سازی دیپلماسی گردشگری و همچنین برنامه‌های هفته گردشگری اختصاص داشت.

گردشگری ایران در حالی وارد هفته گردشگری می‌شود که مسئولان از هوش مصنوعی، تحول دیجیتال، مقصدهای هوشمند، توسعه دیپلماسی گردشگری و بهره‌برداری از صدها پروژه جدید سخن می‌گویند و خود معاون گردشگری وزارت میراث فرهنگی اذعان دارد این صنعت در پی جنگ ۱۲روزه و حوادث سال گذشته با افت و نوسان مواجه شده و بازگشت آن به چرخه رونق، اعتماد و ثبات زمان‌بر است. در چنین شرایطی، فاصله میان ادبیات پررنگ فناوری و واقعیت میدانی گردشگری بیش از همیشه قابل‌توجه است؛ صنعتی که از یک‌سو قرار است با هوش مصنوعی تجربه سفر را متحول کند و از سوی دیگر، هنوز با محدودیت منابع مالی، کمبود نیروی انسانی، تحریم، بی‌ثباتی بازار و آسیب‌پذیری شدید در برابر بحران‌های سیاسی و امنیتی دست‌وپنجه نرم می‌کند. حالا وزارت میراث فرهنگی از طراحی سناریوهای مختلف، حتی وضعیت «نه جنگ و نه صلح»، و تلاش برای حفظ بازارهای گردشگری سخن می‌گوید؛ اما پریش اصلی این است که آیا فناوری و برگزاری بیش از ۵۵۰ رویداد می‌تواند جای خالی ثبات، زیرساخت، اعتماد و برنامه‌ریزی بلندمدت را در صنعتی پر کند که با کوچک‌ترین بحران، روند رشد آن معکوس می‌شود؟

در این نشست، «انوشیروان محسنی بندپی»، معاون گردشگری وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، با تأکید بر ضرورت بازطراحی برنامه‌های گردشگری متناسب با تحولات جهانی، از ورود این حوزه به مسیر هوشمندسازی و تحول دیجیتال خبر داد و گفت استفاده از ظرفیت شرکت‌های دانش‌بنیان، استارت‌آپ‌ها، دانشگاه‌ها و بخش خصوصی می‌تواند در ارتقای تجربه گردشگران، شناخت بازارها، انتخاب مقصد و بازاریابی گردشگری مؤثر باشد.

او می‌گوید: «با توجه به شعار امسال سازمان جهانی گردشگری درباره تحول دیجیتال و استفاده از هوش مصنوعی در بازطراحی گردشگری، باید در برنامه‌ریزی‌ها و اقدامات خود از دانش و فناوری‌های روز دنیا استفاده کنیم و مأموریت‌ها و برنامه‌های گردشگری را متناسب با تحولات جدید بازطراحی کنیم». محسنی بندپی با اشاره به ماهیت گردشگری و ارتباط آن با فرهنگ و هویت کشورها می‌افزاید: «گردشگری شناخت فرهنگ، اقوام، جاذبه‌ها و روایت‌ها را به همراه دارد و یک ملت می‌تواند از طریق گردشگری، هویت و داشته‌های فرهنگی خود را به دیگران معرفی کند. به همین دلیل، فناوری باید در خدمت توسعه این ظرفیت قرار گیرد و به ابزاری برای معرفی بهتر

در این نشست، «انوشیروان محسنی بندپی»، معاون گردشگری وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، با تأکید بر ضرورت بازطراحی برنامه‌های گردشگری متناسب با تحولات جهانی، از ورود این حوزه به مسیر هوشمندسازی و تحول دیجیتال خبر داد و گفت استفاده از ظرفیت شرکت‌های دانش‌بنیان، استارت‌آپ‌ها، دانشگاه‌ها و بخش خصوصی می‌تواند در ارتقای تجربه گردشگران، شناخت بازارها، انتخاب مقصد و بازاریابی گردشگری مؤثر باشد.

او می‌گوید: «با توجه به شعار امسال سازمان جهانی گردشگری درباره تحول دیجیتال و استفاده از هوش مصنوعی در بازطراحی گردشگری، باید در برنامه‌ریزی‌ها و اقدامات خود از دانش و فناوری‌های روز دنیا استفاده کنیم و مأموریت‌ها و برنامه‌های گردشگری را متناسب با تحولات جدید بازطراحی کنیم». محسنی بندپی با بیان اینکه صنعت گردشگری در عین پویایی و جذابیت، آسیب‌پذیری بالایی دارد، تصریح می‌کند: «گردشگری از آسیب‌پذیرترین صنایع در حوزه‌های اقتصادی، اشتغال و ارزآوری است و احیای این صنعت، بازسازی اعتماد و بازگرداندن آن به چرخه رونق، زمان‌بر است». او درباره نوسانات آمار گردشگری در ماه‌های مختلف

سال گذشته می‌گوید: «پس از کاهش گردشگری از مهر تا آبان، دوباره نسبت به سال ۱۴۰۳ رشد داشتیم، اما با وقوع حوادث تلخ در ادامه سال و سپس جنگ، این روند بار دیگر تحت تأثیر قرار گرفت».

معاون گردشگری وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی تأکید می‌کند: «این نوسانات نشان می‌دهد گردشگری صنعتی حساس و آسیب‌پذیر است و برای بازگشت پایدار آن باید برنامه‌ریزی متناسب با شرایط کشور و تحولات منطقه‌ای انجام شود».

محسنی بندپی می‌افزاید: «با همکاری بخش خصوصی و دانشگاه‌ها، سناریوهای مختلف، از جمله شرایط «نه جنگ و نه صلح»، طراحی شده و متناسب با هر سناریو، برنامه‌های لازم را پیش برده‌ایم».

او با اشاره به محدودیت‌های موجود ادامه می‌دهد: «با توجه به شرایطی که در آن قرار داریم و محدودیت‌هایی که در حوزه‌های مختلف، از جمله منابع مالی، نیروی انسانی و تحریم‌ها وجود دارد، باید راهکارهایی ارائه کنیم که کارآمدی مجموعه در عمل و در آمار و ارقام قابل مشاهده باشد».

❗ عراق در اولویت گردشگری خارجی

معاون گردشگری وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی درباره برنامه‌های این معاونت برای توسعه گردشگری داخلی و خارجی می‌گوید: «در شرایط فعلی دو محور اصلی را دنبال می‌کنیم که یکی توسعه گردشگری داخلی و دیگری تمرکز بر گردشگری خارجی است».

محسنی بندپی ادامه می‌دهد: «در حوزه گردشگری خارجی، تمرکز بر کشورهایی است که با ایران مرز زمینی دارند و در این میان عراق در اولویت قرار دارد».

او اظهار می‌کند: «در جلسه‌ای که با هدف فعال‌سازی دیپلماسی خارجی برگزار شد، ۹ محور برای تقویت گردشگری ایران و عراق مطرح شد که این محورها در حال پیگیری است».

❗ فعال‌سازی دفاتر خدمات مسافرتی ایران در افغانستان و پاکستان

محسنی بندپی در ادامه از برنامه‌های وزارت میراث فرهنگی برای فعال‌سازی دیپلماسی گردشگری با کشورهای منطقه خبر می‌دهد و می‌گوید: «دفاتر خدمات مسافرتی ایران در افغانستان و پاکستان نیز فعال می‌شوند».

او تصریح می‌کند: «در همه نمایشگاه‌ها حضور خواهیم داشت و حتی اگر برای حضور در نمایشگاهی نیاز به چند جابه‌جایی پروازی باشد، این حضور را دنبال می‌کنیم تا بتوانیم ظرفیت‌های گردشگری کشور را معرفی کنیم».

معاون گردشگری وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی می‌افزاید: «در شرایط جنگ نیز هیچ فرصتی را برای معرفی ظرفیت‌های گردشگری کشور از دست نخواهیم داد و تلاش می‌کنیم با وجود همه محدودیت‌ها، مسیر توسعه گردشگری را ادامه دهیم».

❗ بهره‌برداری از ۲۴۶ پروژه گردشگری در هفته گردشگری محسنی بندپی همچنین درباره پروژه‌های گردشگری در دست اجرا می‌گوید: «سه هزار و ۱۷ پروژه گردشگری با سرمایه‌گذاری بیش از هزار و ۳۰۰ همت در دست بررسی است که ۲۴۶ پروژه، از جمله سه هتل پنج‌ستاره در مشهد و دیگر شهرها، در هفته گردشگری به بهره‌برداری می‌رسد».

او بهره‌برداری از این پروژه‌ها را بخشی از برنامه‌های این هفته عنوان می‌کند و بر ادامه روند توسعه زیرساخت‌های گردشگری در کشور تأکید دارد.

❗ بیش از ۶۵۰ رویداد گردشگری در هفته گردشگری در ادامه این نشست، «مصطفی فاطمی»، مدیرکل توسعه گردشگری داخلی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، از برگزاری بیش از ۶۵۰ رویداد گردشگری با تمرکز بر فناوری‌های نوین و هوش مصنوعی در هفته گردشگری امسال خبر می‌دهد.

او در نشست خبری روز سه‌شنبه ۳۱ شهریور می‌گوید: «هر سال براساس شعار سال، برنامه‌هایی در نظر گرفته می‌شود. امسال روز جهانی گردشگری با شعار «دستورکار دیجیتال و هوش مصنوعی برای بازطراحی گردشگری» برگزار می‌شود. در این شعار بر نقش فناوری در ساده‌تر شدن برنامه‌ریزی سفر، بهبود خدمات گردشگری و ایجاد دسترسی برابر برای مسافران تأکید شده است».

فاطمی ادامه می‌دهد: «هر سال در روز جهانی

گردشگری تلاش می‌کنیم بر شعار مورد نظر تمرکز کنیم. در چهار سال گذشته بر موضوع گردشگری سبز و پایدار تمرکز داشتیم و امسال نیز تلاش می‌کنیم برنامه‌هایی با محوریت هوش مصنوعی برگزار کنیم».

مدیرکل توسعه گردشگری داخلی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی می‌افزاید: «در هفته گردشگری از بهترین‌های حوزه گردشگری دیجیتال و هوش مصنوعی در صنعت گردشگری تقدیر و فضایی برای اظهارنظر آنها فراهم می‌شود».

او با اشاره به تجربه مجموعه‌های گردشگری در استفاده از فناوری‌های دیجیتال تصریح می‌کند: «مجموعه‌های گردشگری که از طریق هوش مصنوعی در دیجیتال‌سازی فعالیت کرده‌اند، نشان می‌دهند تاب‌آوری آنها در شرایط سخت بسیار بیشتر است».

فاطمی برگزاری همایش‌های تخصصی و کارگاه‌های آموزشی را از دیگر برنامه‌های هفته گردشگری عنوان می‌کند و می‌افزاید: «موضوعات آموزشی با تنوع زیاد در این هفته و در طول سال، با موضوع دیجیتال‌سازی و هوش مصنوعی در حوزه گردشگری برگزار می‌شود». او ادامه می‌دهد: «رونمایی از طرح‌های دیجیتال، افتتاح پروژه‌های گردشگری، برگزاری جشنواره‌ها و رویدادهای گردشگری مردمی، کشاورزی، گردشگری هنر، گردشگری سرگرمی، گردشگری ورزشی، گردشگری ادبی و برپایی نمایشگاه‌ها از دیگر برنامه‌های هفته گردشگری است».

مدیرکل توسعه گردشگری داخلی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی می‌گوید: «بیشتر استان‌ها فعالیت خود را بر موضوعات ادبی و عرفانی متمرکز کرده‌اند».

❗ معرفی سالانه یک گردشگر ایرانی

فاطمی همچنین از تصمیم وزارت میراث فرهنگی برای معرفی چهره‌های اثرگذار گردشگری ایران خبر می‌دهد و می‌گوید: «از امسال تصمیم گرفتیم هر سال را به نام یک شخصیت گردشگر ایرانی نام‌گذاری کنیم تا جایگاه این افراد در توسعه صنعت گردشگری به مردم معرفی شود».

او ادامه می‌دهد: «هر سال یک گردشگر ایرانی را در مجامع آموزشی، از جمله مدارس، در جمع کودکان و دیگر مجامع آموزشی و فرهنگی معرفی می‌کنیم».

❗ تقویم هفته گردشگری با محور تمرکززدایی مدیرکل توسعه گردشگری داخلی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در بخش دیگری از سخنان خود درباره تقویم هفته گردشگری می‌گوید: «تقویم هفته گردشگری براساس رویکردهای سازمان جهانی گردشگری و با هدف «تمرکززدایی» برنامه‌ریزی شده است و هر روز با یک عنوان نام‌گذاری شده است».

فاطمی می‌افزاید: «برنامه‌های هفته گردشگری با عناوین مختلف برگزار می‌شوند که از جمله آنها می‌توان به ۶ مهر با عنوان «هوش مصنوعی و طراحی تجربه سفر»، ۷ مهر با عنوان «مقصدهای هوشمند و حکمرانی داده‌محور» و ۸ مهر با عنوان «هوش مصنوعی و آینده کسب‌وکارهای گردشگری» اشاره کرد».

او ادامه می‌دهد: «همچنین برنامه‌های ۹ مهر با عنوان «مهارت‌های آینده انسان و هوش مصنوعی»، ۱۰ مهر با عنوان «گردشگری فرآینک و فناوری برای همه»، ۱۱ مهر با عنوان «میراث فرهنگی و بازرغی؛ روایت گردشگری» و ۱۲ مهر با عنوان «آینده گردشگری؛ فناوری مسئولانه و انسان‌محور» برگزار می‌شود».

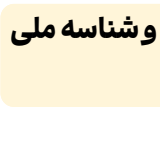
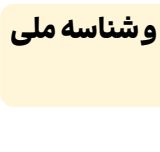
❗ تلاش برای تغییر الگوی سفر از شمال به دیگر مقاصد فاطمی در ادامه، با اشاره به رویکرد تمرکززدایی در توزیع سفر، می‌گوید: «در بخش توزیع مکانی، با توجه به تمرکز بیش از حد سفرها در سه استان شمالی گیلان، مازندران و اردبیل در سال گذشته، تلاش شد با مدیریت فضای مجازی و ابزارهای تشریفی، الگوی سفر تغییر یابد».

او می‌افزاید: «در شهریور، شاهد گسترش مقاصد سفر به استان‌های خراسان رضوی، سمنان، گلستان، زنجان، قزوین، آذربایجان و کردستان بودیم».

مدیرکل توسعه گردشگری داخلی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی تصریح می‌کند: «اکنون تمرکز اصلی بر فعال‌سازی گردشگری در جنوب کشور است. در این راستا رویدادهایی تحت عنوان «مهر شیراز» با ۶۵ برنامه، «مهر یزد»، «مهر اصفهان» و برنامه‌های مشابه برنامه‌ریزی شده است تا موازنه گردشگری داخلی به نفع جنوب کشور تغییر

کند و تحرک اقتصادی در این مناطق ایجاد شود».

نوبت اول	نوبت دوم
 فراخوان مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی (یکپارچه) انتخاب پیمانکار عملیات اجرایی ترمیم نهر احیای اراضی جناح چپ و ساماندهی پایین‌دست بند انحرافی نجف‌آباد جیرفت به فرآیند شماره ۴۰۵/الف/۱۵ شرکت سهامی آب منطقه ای کرمان	 فراخوان مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی (یکپارچه) انتخاب پیمانکار عملیات اجرایی ترمیم نهر احیای اراضی جناح چپ و ساماندهی پایین‌دست بند انحرافی نجف‌آباد جیرفت به فرآیند شماره ۴۰۵/الف/۱۵ شرکت سهامی آب منطقه ای کرمان
شرکت آب منطقه‌ای کرمان در نظر دارد مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی (یکپارچه) انتخاب پیمانکار عملیات اجرایی ترمیم نهر احیای اراضی جناح چپ و ساماندهی پایین‌دست بند انحرافی نجف‌آباد جیرفت به شماره ۴۰۵/الف/۱۵ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.	شرکت آب منطقه‌ای کرمان در نظر دارد مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی (یکپارچه) انتخاب پیمانکار عملیات اجرایی ترمیم نهر احیای اراضی جناح چپ و ساماندهی پایین‌دست بند انحرافی نجف‌آباد جیرفت به شماره ۴۰۵/الف/۱۵ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گر: جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه آدرس: کرمان، خیابان پاسداران، شرکت آب منطقه‌ای کرمان، ساختمان شماره دو، دفتر قراردادها و تلفن ۳۳۴-۳۳۲۱۱۷۵ ارائه پاکت‌های الف به آدرس: کرمان، خیابان پاسداران، شرکت آب منطقه‌ای کرمان ساختمان شماره یک، طبقه دوم، دبیرخانه محروانه دفتر حراست	اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گر: جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه آدرس: کرمان، خیابان پاسداران، شرکت آب منطقه‌ای کرمان، ساختمان شماره دو، دفتر قراردادها و تلفن ۳۳۴-۳۳۲۱۱۷۵ ارائه پاکت‌های الف به آدرس: کرمان، خیابان پاسداران، شرکت آب منطقه‌ای کرمان ساختمان شماره یک، طبقه دوم، دبیرخانه محروانه دفتر حراست
تاریخ انتشار مناقصه در سامانه: تاریخ ۱۴۰۵/۷/۴ مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: ساعت ۱۰ مورخ ۱۴۰۵/۷/۱۱ مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۰ مورخ ۱۴۰۵/۷/۲۵ زمان بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۷/۲۵ مدت اعتبار پیشنهادها: ۳ ماه مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳۸،۸۳۳،۱۸۴،۱۴ ریال نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانتنامه بانکی - فیش واریزی	تاریخ انتشار مناقصه در سامانه: تاریخ ۱۴۰۵/۷/۴ مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: ساعت ۱۰ مورخ ۱۴۰۵/۷/۱۱ مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۰ مورخ ۱۴۰۵/۷/۲۵ زمان بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۷/۲۵ مدت اعتبار پیشنهادها: ۳ ماه مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳۸،۸۳۳،۱۸۴،۱۴ ریال نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانتنامه بانکی - فیش واریزی
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ شرکت آب منطقه‌ای کرمان	تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ شرکت آب منطقه‌ای کرمان

نوبت اول	نوبت دوم
 آگهی دعوت از استانکاران موسسه حمایت ماهر غدیر به شماره ثبت ۳۲۷۴۳ و شناسه ملی ۱۴۰۵۳۷۰۵۸۲۶ در حال تصفیه نوبت دوم «مطابق با ماده ۲۱۵ قانون تجارت بدینوسیله از کلیه استانکاران اعم از حقیقی و حقوقی دعوت می‌شود طی مدت یک سال از تاریخ اولین انتشار با در دست داشتن اسناد و مدارک جهت دریافت مطالبات و تسویه حساب به مدیر تصفیه مؤسسه غیردولتی حمایت ماهر غدیر جناب آقای ذبیح اله نامور و به نشانی محل تصفیه: تهران، بزرگراه رسالت، سیدخندان، خیابان شهید کابلی، ساختمان ولی امر مراجعه نمایند.» بدیهی پس از انقضای تاریخ مدت مذکور ادعایی پذیرفته نمی‌شود. پ ۳۱۹۲۲۸۴۶ مدیر تصفیه موسسه حمایت ماهر غدیر سرتیپ ۲ بازنشسته پاسدار ذبیح اله نامور	 آگهی دعوت از استانکاران موسسه حمایت ماهر غدیر به شماره ثبت ۳۲۷۴۳ و شناسه ملی ۱۴۰۵۳۷۰۵۸۲۶ در حال تصفیه نوبت دوم «مطابق با ماده ۲۱۵ قانون تجارت بدینوسیله از کلیه استانکاران اعم از حقیقی و حقوقی دعوت می‌شود طی مدت یک سال از تاریخ اولین انتشار با در دست داشتن اسناد و مدارک جهت دریافت مطالبات و تسویه حساب به مدیر تصفیه مؤسسه غیردولتی حمایت ماهر غدیر جناب آقای ذبیح اله نامور و به نشانی محل تصفیه: تهران، بزرگراه رسالت، سیدخندان، خیابان شهید کابلی، ساختمان ولی امر مراجعه نمایند.» بدیهی پس از انقضای تاریخ مدت مذکور ادعایی پذیرفته نمی‌شود. پ ۳۱۹۲۲۸۴۶ مدیر تصفیه موسسه حمایت ماهر غدیر سرتیپ ۲ بازنشسته پاسدار ذبیح اله نامور
نوبت اول آگهی فراخوان مزایده (حراج) نوبت سوم شرکت سهامی آب منطقه‌ای هرمزگان در نظر دارد «عملیات لایروبی، دیواره سازی و بهره‌برداری از مصالح مازاد رودخانه جغین شهرستان رودان» با برآورد هزینه ۳۳،۰۵۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال و پایه مزایده (وجه مازاد بر اجرای طرح ساماندهی) به مبلغ ۱،۶۹۶،۹۸۲،۰۵۱ ریال را از طریق مزایده (حراج) به سرمایه‌گذار واجد صلاحیت پیمانکاری پایه ۵ رشته آب و به راهروتریابی یا بهره‌برداران شن و ماسه (با بکارگیری سرمایه‌گذار دارای صلاحیت مذکور) واگذار نماید. مبلغ سربرده شرکت در مزایده ۶۶۱،۵۰۰،۰۰۰ ریال از نوع ضمانتنامه بانکی با واریز وجه، مهلت تهیه اسناد از سامانه ستاد ایران (www.setadiran.ir) تاریخ درج این آگهی و حداکثر تا مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۷، مهلت بازگذاری پیشنهاد قیمت از ساعت ۸:۰۰ ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۷، زمان بازگشایی مزایده ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۸ می‌باشد. در ضمن هزینه آگهی روزنامه به عهده برنده مزایده می‌باشد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴	نوبت اول آگهی فراخوان مزایده (حراج) نوبت سوم شرکت سهامی آب منطقه‌ای هرمزگان در نظر دارد «عملیات لایروبی، دیواره سازی و بهره‌برداری از مصالح مازاد رودخانه جغین شهرستان رودان» با برآورد هزینه ۳۳،۰۵۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال و پایه مزایده (وجه مازاد بر اجرای طرح ساماندهی) به مبلغ ۱،۶۹۶،۹۸۲،۰۵۱ ریال را از طریق مزایده (حراج) به سرمایه‌گذار واجد صلاحیت پیمانکاری پایه ۵ رشته آب و به راهروتریابی یا بهره‌برداران شن و ماسه (با بکارگیری سرمایه‌گذار دارای صلاحیت مذکور) واگذار نماید. مبلغ سربرده شرکت در مزایده ۶۶۱،۵۰۰،۰۰۰ ریال از نوع ضمانتنامه بانکی با واریز وجه، مهلت تهیه اسناد از سامانه ستاد ایران (www.setadiran.ir) تاریخ درج این آگهی و حداکثر تا مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۷، مهلت بازگذاری پیشنهاد قیمت از ساعت ۸:۰۰ ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۷، زمان بازگشایی مزایده ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۸ می‌باشد. در ضمن هزینه آگهی روزنامه به عهده برنده مزایده می‌باشد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴
شناسه آگهی: ۲۲۸۲۰۵۵ روابط عمومی شرکت سهامی آب منطقه‌ای هرمزگان	شناسه آگهی: ۲۲۸۲۰۵۵ روابط عمومی شرکت سهامی آب منطقه‌ای هرمزگان

همدان

برگزاری چهارمین کارگاه تعاملی خبرنگاران صنعت آب و برق کشور در همدان

چهارمین کارگاه تعاملی خبرنگاران صنعت آب و برق کشور باهدف ارتقای مهارت‌های رسانه‌ای و تقویت تعاملات تخصصی، به میزبانی شرکت توزیع نیروی برق استان همدان برگزار شد. در این رویداد آموزشی، مدیران روابط‌عمومی و خبرنگاران فعال از استان‌های همدان، کردستان و کرمانشاه گرد هم آمدند تا ضمن تبادل تجربه، راهکارهای نوین اطلاع‌رسانی را بررسی کنند.

امیرجعفری، معاون روابط‌عمومی وزارت نیرو، در افتتاحیه این کارگاه ضمن تأکید بر ظرفیت عظیم رسانه‌ای، تصریح کرد که فعالیت بیش از ۱۵۰ خبرنگار فعال روزمره در این شبکه، پتانسیلی راهبردی برای کشور است. وی با اشاره به نقش بی‌بدیل این شبکه در مدیریت بحران، به عملکرد درخشان خبرنگاران در مقاطع حساس به‌ویژه در جنگ‌های اخیر پرداخت و آن را عامل اصلی جلب‌اعتماد عمومی دانست. به گفته جعفری، همین مجاهدت‌های رسانه‌ای موجب شد وزارت نیرو در شاخص اطلاع‌رسانی، رتبه اول دولت را کسب کند.

واحد حمیدی، معاون منابع انسانی شرکت توزیع برق همدان، نیز میزبانی از این رویداد را فرصتی برای هم‌افزایی دانست و تأکید کرد که انعکاس دقیق تلاش‌های شبانه‌روزی خادمان صنعت آب و برق، موجب ارتقای ملموس رضایت‌مندی عمومی می‌شود. هدف نهایی این دوره‌ها، تقویت جریان شفاف اطلاع‌رسانی و افزایش تعامل میان بدنه اجرایی صنعت آب و برق با رسانه‌ها است تا بتأکیه‌بر این سرمایه انسانی، مسیر آگاهی‌بخشی و توسعه ارتباطات در شرایط بحرانی هموار گردد.

فارس

کشف ۹۸مورد برق غیرمجاز در «مانور مهتاب» شیراز

بیست و ششمین مرحله از طرح ملی «مهتاب» باهدف پایش جامع شبکه، مقابله با مصادیق مصرف غیرمجاز، کاهش تلفات و صیانت از حقوق عمومی مشترکان قانون‌مدار در محدوده مدیریت امور برق ۴ شیراز به مرحله اجرا درآمد. این عملیات میدانی گسترده که تلفیقی از راهکارهای فنی، بازرسی‌های میدانی و اقدامات اصلاحی بود، دستاوردع‌های چشمگیری در کشف و بازپایی منابع انرژی به همراه داشت.

احمدرضا خسروی، مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق شیراز، با تشریح جزئیات این مانور نظارتی اظهار کرد: با تلاش گروه‌های عملیاتی و بازرسان شرکت، ۹۸ فقره انشعاب غیرمجاز شناسایی و به طور کامل جمع‌آوری شد که در پی این اقدام، بالغ بر ۳۰ هزار و ۲۴۰ کیلووات‌ساعت انرژی احصا و به چرخه مصرف مجاز باگشت. همچنین در جریان این بازرسی‌ها، ۹۲۰ مترکابل غیرمجاز توقیف و ۱۲۲ انشعاب جدید پس از تعیین تکلیف قانونی به متقاضیان واگذار شد. در ادامه، با ممانعت از مصرف پنهان و اتلاف شبکه، حدود ۷۰۰ کیلووات انرژی به‌طور غیرمجاز در شبکه توزیع به جمع‌آوری کابل‌های غیرمجاز خلاصه نمی‌شود، تصریح کرد: بازرسی دقیق تأسیسات کشاورزی و اشتراک‌های سنگین از اولویت‌های این مانور بود. در همین راستا، ۱۵ حلقه چاه کشاورزی غیرمجاز مورد بررسی میدانی قرار گرفت و ۱۱۵ انشعاب چاه کشاورزی مجاز نیز تست و ارزیابی فنی شدند. علاوه بر این، ۶۸ متقاضی در انتظار واگذاری انشعاب شناسایی و ۲۰ دستگاه

گلستان

ارزیابی محموله‌های صادراتی و وارداتی در گلستان انجام می‌شود

مؤتمنی – مدیرکل استاندارد گلستان از فعالیت شبانه‌روزی فرایند ارزیابی محموله‌های صادراتی و وارداتی و بازرسی و نمونه‌برداری از یک محموله ۵۰۰ تنی روغن سویای وارداتی از مبدأ روسیه خبر داد و گفت: با اصلاح فرایندها و چابکی ایجادشده، نتایج آزمون‌ها در کمتر از سه روز آماده می‌شود. به گزارش روابط‌عمومی اداره کل استاندارد گلستان، داود مزیدی اظهار کرد: در شرایط کنونی و باتوجه‌به بسته‌بودن مرزهای جنوبی کشور، استمرار نظارت بر کیفیت کالاهای صادراتی و وارداتی و ارائه خدمات به فعالان اقتصادی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و کارشناسان در این حوزه با آمادگی کامل، فرایندهای ارزیابی را دنبال می‌کنند. وی افزود: در همین چارچوب، بازرسی و نمونه‌برداری از یک محموله ۵۰۰ تنی روغن سویای وارداتی از مبدأ روسیه انجام شد و نمونه‌های برداشت شده برای انجام آزمون‌های تخصصی در اختیار بخش آزمایشگاه قرار گرفت. دبیر شورای استاندارد گلستان با اشاره به اینکه ارزیابی کالاهای صادراتی و وارداتی شامل بررسی اسناد، بازرسی، نمونه‌برداری و انجام آزمون‌های تخصصی است، تصریح کرد: سرعت عمل در ارائه خدمات، به‌ویژه در شرایط خاص کنونی

فارس

بهره‌برداری از پروژه برق‌رسانی به روستاهای «زرسفید» و «چهل چشمه» شهرستان فسا در استان فارس

آیین افتتاح و بهره‌برداری رسمی از پروژه برق‌رسانی به روستاهای «زرسفید» و «چهل چشمه» با حضور دکتر مصطفی رجبی مشهدی، معاون انرژی وزارت نیرو، و جمعی از مسئولان استانی و محلی شهرستان فسا برگزار شد.

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان فارس گفت: این پروژه با هدف محرومیت‌زدایی، تثبیت جمعیت روستایی و رونق معیشت ساکنان، از محل اعتبارات ملی اجرا و به مدار متصل شد. حمیدرضا جلاپیر اعتبار این پروژه را ۳۰ میلیارد تومان اعلام کرد و افزود: اقدامات فنی شامل احداث ۷.۸ کیلومتر شبکه فشار متوسط، ۹۰۰ متر شبکه فشار ضعیف و نصب ۲ دستگاه پست ترانسفورماتور هوایی برای تأمین ولتاژ استاندارد انجام شد.

دکتر رجبی مشهدی در حاشیه این مراسم با تأکید بر اولویت خدمات‌رسانی به مناطق محروم تصریح کرد: تأمین برق پایدار برای تمامی هم‌وطنان روستایی، زمینه‌ساز توسعه پایدار و اشتغال‌زایی است و وزارت نیرو این طرح‌ها را تا تحقق کامل پوشش سراسری دنبال می‌کند. با بهره‌برداری از این پروژه‌ها، خانوارهای این دوروستا پس از سال‌ها از نعمت برق مطمئن بهره‌مند شدند.

پیام ایران

خوکیلویه و بویراحمد

کشف و ضبط ۱۷ دستگاه استخراج رمزارز غیرمجاز در «گچساران» و «باشت»

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان کهگیلویه و بویراحمد از کشف و جمع‌آوری ۱۷ دستگاه استخراج رمزارز غیرمجاز در چهار مکان مسکونی شهرستان‌های گچساران و باشت خبر داد.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت نیرو (پاون)، سول روستائی اظهار کرد: این دستگاه‌ها با هماهنگی فرماندهی انتظامی شهرستان گچساران شناسایی شدند که ۶ دستگاه در یک خانه‌باغ در روستای «آب‌کنارو» از توابع باشت و ۱۱ دستگاه در سه خانه شهری در گچساران کشف شد. وی افزود: با احتساب این موارد، شمار دستگاه‌های غیرمجاز کشف‌شده در استان به ۸۵ دستگاه رسیده که نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۳۰ درصد افزایش داشته است.

روستائی تصریح کرد: مجموع ۸۵ دستگاه کشف‌شده به اندازه مصرف سالانه حدود هزار خانوار انرژی مصرف می‌کنند که بیانگر ضرورت جلوگیری از تحمیل بار اضافی بر شبکه است. وی با اشاره به لغو یارانه برق محل‌های کشف به مدت یک سال و محاسبه با تعرفه آزاد، تأکید کرد: شهروندان در خرید و اجاره ملک دقت کنند تا ملک مورد نظر سابقه تخلف نداشته باشد.

وی در پایان از شهروندان خواست موارد تخلف را از طریق سامانه پیامکی ۳۰۰۰۵۱۲۱ گزارش کنند؛ برای گزارش‌های منجر به کشف، پاداشی تا سقف ۳۰۰ میلیون تومان در نظر گرفته شده است.

هرمزخان

جلوگیری از هدررفت ۱۵۹ میلیون کیلووات ساعت انرژی با اجرای مانورهای طرح مهتاب در هرمزگان

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق هرمزگان از احیای ۱۵۹ میلیون کیلووات ساعت انرژی با اجرای طرح «مهتاب» خبر داد. حمید ساعدپناه با اشاره به موفقیت این طرح در مدیریت هوشمند تلفات انرژی، تأکید کرد که بازگشت این حجم از انرژی به شبکه، گامی حیاتی در بهینه‌سازی منابع برق استان هرمزگان محسوب می‌شود.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت نیرو (پاون)، وی افزود: در چارچوب عملیات طرح مهتاب، اقدامات گسترده‌ای برای ساماندهی شبکه توزیع انجام شده است. از جمله این دستاوردها می‌توان به تعویض ۲۰ هزار کنتور معیوب، بازرسی و تست ۱۲ هزار کنتور چاه‌های کشاورزی و شناسایی و رفع ۱۵۷۹ مورد دستکاری در کنتورها اشاره کرد. ساعدپناه با بیان اینکه مبارزه با انشعابات غیرمجاز اولویت اصلی این طرح است، گفت: علاوه بر نصب ۲۱۵ شمارشگر برق جدید، ۲ هزار و ۷۰۰ مورد انشعاب غیرقانونی نیز در سطح استان شناسایی و جمع‌آوری شد که در نتیجه آن، ۴ هزار متر کابل غیرمجاز از مدار خارج گردید.

مدیرعامل توزیع نیروی برق هرمزگان در پایان با تأکید بر استمرار این اقدامات، تصریح کرد که هدف اصلی طرح مهتاب، افزایش تاب‌آوری شبکه و جلوگیری از هدررفت منابع است. با هم‌افزایی نیروهای فنی و اجرای دقیق مأموریت‌ها، شاهد کاهش چشمگیر تلفات و پایداری بیشتر شبکه در سراسر استان هستیم تا با رفع چالش‌های موجود، خدمات‌رسانی با کیفیت بالاتری صورت پذیرد.

خوزستان

حل چالش‌های اجتماعی خوزستان با رویکرد محله‌محوری و مشارکت مردمی

معاون سیاسی و اجتماعی استانداری خوزستان بر ضرورت به‌کارگیری رویکرد نوین محله‌محوری و جلب مشارکت مستقیم شهروندان برای مهار آسیب‌های اجتماعی تأکید کرد و یادآور شد که چالش‌های عمومی پیش از تبدیل به بحران‌های نظامی و امنیتی، باید با ابزارهای مدنی و اجتماعی مدیریت شوند.

رضا نجاتی در نشست شورای اجتماعی استانداری خوزستان با اشاره به اینکه بخش عمده‌ای از مسائل کنونی جامعه ماهیت اجتماعی دارند، اظهار کرد: رویکرد محله‌محوری ابلاغی از سوی دولت، فراتر از اجرای یک برنامه موقت در جغرافیایی محدود است؛ هدف اصلی، مشارکت‌دادن فعال ساکنان در فرایند تصمیم‌گیری و تقویت حس تعلق و مسئولیت‌پذیری نسبت به زیست‌بوم بومی است. هنگامی که مردم در حل مسائل محل زندگی خودسهیم شوند، اثربخشی تصمیمات به‌طور چشمگیری افزایش می‌یابد.

وی با اشاره به عدم تخصیص ردیف اعتباری مستقل برای این طرح، بیان داشت: دستگاه‌های اجرایی نظیر آموزش و پرورش، بهزیستی، شهرداری‌ها، هالال‌احمر، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و تشکل‌های مردم‌نهاد باید در چارچوب وظایف ذاتی خود و بدون تحمیل هزینه‌های جدید، به اجرای میدانی این رویکرد بپردازند. در این میان، مدارس، کانون‌های فرهنگی و مساجد به دلیل ارتباط مستقیم با بدنه خانواده‌ها، پایگاه‌های اصلی پیاده‌سازی این سیاست هستند. جامعه هدف آموزش و پرورش یعنی دانش‌آموزان و اولیا، ظرفیت بی‌بدیلی برای انتقال الگوهای صحیح رفتاری به بطن جامعه فراهم

سیستان و بلوچستان

مهر تأیید دولت چهاردهم بر توسعه متوازن زاهدان

تسهیل صدور مجوزها و جهش در خدمات رسانی نفتی

مدت، بهره‌برداری از ۶ جایگاه سوخت مایع (بنزین و نفت و گاز) جدید، افزایش تعداد جایگاه‌های سوخت مایع منطقه به ۸۲ مورد، بهره‌برداری از پنج جایگاه جدید سی‌ان‌جی و افزایش شمار آن‌ها به هفت مورد، همچنین بهره‌برداری از یک باب تأسیسات توزیع گاز مایع و افزایش آن به ۲۵ باب محقق شده است. وی در بخش دیگر با اشاره به بهبود فضای کسب‌وکار تصریح کرد: با پیگیری‌های استاندار سیستان و بلوچستان در یک سال اخیر، شاهد سهولت در صدور مجوز احداث جایگاه عرضه سوخت از طریق اتصال به درگاه ملی مجوزها هستیم.

مدیر شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه زاهدان ادامه داد: همچنین در راستای توسعه سوخت پاک و کاهش وابستگی به بنزین، طرح دوگانه‌سوز کردن رلیگان خودروهای عمومی و شخصی با موفقیت در حال اجراست که تاکنون بیش از ۸۰۰ خودرو به تجهیزات گازسوز مجهز شده‌اند؛ ضمن اینکه احداث و راه‌اندازی نیروگاه خورشیدی ۱۵ کیلوواتی نیز از دیگر اقدامات ما در راستای استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و حفظ محیط‌زیست بوده است. وی با اشاره به ارتقای سامانه‌های نظارتی گفت: اجرای طرح کدینگ کارت سوخت، نصب دوربین‌های تحت شبکه در تمامی جایگاه‌ها، استقرار سامانه دوربین پلاک‌خوان، مدیریت کارت سوخت اضطراری، اجرای طرح «پاک پر» در پایانه‌های مرزی، کنترل برخط بارنامه‌های ناوگان حمل سوخت در گلوگاه‌های ورودی استان، توزیع سوخت بر اساس پیمایش در بخش حمل‌ونقل جاده‌ای و نصب واپایش‌های هوشمند در بخش کشاورزی از جمله اقداماتی است که جهت نظارت دقیق و بهینه انجام شده است. منطقه زاهدان یکی از ۳۷ منطقه شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران است که با وسعت ۱۰۱ هزار و ۶۶۹ کیلومترمربع، ۵۴ درصد از مساحت سیستان و بلوچستان را پوشش می‌دهد. این منطقه با جمعیت زیرپوشش بیش از ۲ میلیون نفر، محدوده جغرافیایی مرکز شمال و بخش‌هایی از جنوب استان شامل شهرستان‌های زاهدان، میرپناه، زابل، زهک، هیرمند، نیمروز، هامون، خاش، تفتان، سروان، سیب و سوران، گلشن و مهرستان را تحت نظارت دارد.

خبر

قطار سریع‌السیر اصفهان – تهران وعده‌ها روی ریل، نتیجه در ایستگاه نامعلوم

بهمین توکلی فرد – مهدی جمالی نژاد، استاندار اصفهان در دیدار با معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل راه‌آهن، بار دیگر بر «شتاب‌بخشی»، «رفع موانع» و «حمایت همه‌جانبه» از قطار سریع‌السیر اصفهان – قم – تهران تأکید کرد. این در حالی است که در یک سال گذشته نیز از تشکیل «شرکت توسعه اصفهان»، مشارکت‌بخش خصوصی و آمادگی بانک تجارت برای تأمین مالی همین پروژه سخن گفته شده بود.

مردم اصفهان اما دیگر شنیدن این وعده‌ها را کافی نمی‌دانند و می‌خواهند زمان‌بندی، اعتبار، مسئول مشخص و میزان پیشرفت واقعی پروژه اعلام شود. پیام روشن است: اگر خروجی جلسه‌ها فقط تکرار واژه‌هایی مثل «شتاب‌بخشی» و «رفع موانع» باشد، این قطار بیش از آنکه سریع‌السیر باشد، «وعده‌سیر» است.

آغاز مرحله دوم

لایروبی رودخانه‌های خراسان شمالی

مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای خراسان شمالی از آغاز رسمی مرحله دوم نهضت لایروبی و بازگشایی رودخانه‌ها، مسیل‌ها و مسیرهای آبگذر سازه‌های تقاطعی مهم در این استان خبر داد.

عباس جنگی مرنی اعلام کرد در این مرحله از عملیات، ۲۲۴ نقطه و بازه حساس شناسایی شده و در دستور کار اجرایی قرار گرفته است. وی در توضیح جزئیات افزود: به‌منظور دستیابی به آمادگی کامل برای مدیریت سیلاب‌های احتمالی فصل پاییز در مجموع ۴۴۸ نقطه در مسیل‌ها و رودخانه‌های استان شناسایی شده بود که در مرحله نخست، ۱۲۰ نقطه در اولویت قرار گرفت و تاکنون بیش از ۹۰ درصد عملیات مربوط به آن به اتمام رسید است.

مدیرعامل آب منطقه‌ای خراسان شمالی با بیان اینکه بخش عمده‌ای از سازه‌های تقاطعی و پلی‌های احداث‌شده بر روی مسیل‌ها، فاقد گنجایش فنی لازم برای عبور ایمن جریان‌های سیلابی هستند، بر لزوم بازبینی اساسی آن‌ها تأکید کرد. وی تصریح کرد: باوجود محدودیت‌های زیرساختی، اقدامات کنونی این شرکت و سایر دستگاه‌های عضو مدیریت بحران، گامی مؤثر برای عبور ایمن سیلاب‌هاست. این اقدامات حفاظتی باتوجه‌به پیش‌بینی‌های هواشناسی انجام شده و برای حفظ ایمنی مناطق اهمیت بسزایی دارد. جنگی مرنی در پایان تأکید کرد رفع ایرادهای زیرساختی سازه‌ها مستلزم همکاری دستگاه‌های متولی است تا ظرفیت مطلوب عبور سیلاب فراهم گردد.

آبادی کامل ستاد مدیریت بحران شهرستان

«شهرضا» در برابر بارش‌های پاییزی

۸۷کیلومتر از رودخانه‌های «شهرضا» در استان اصفهان لایروبی شد

۸۷ کیلومتر از بستر رودخانه‌های شهرستان شهرضا در استان اصفهان لایروبی و ساماندهی شد. نشست ستاد مدیریت بحران شهرستان شهرضا با محوریت بررسی ایمنی مناطق شهری و روستایی در برابر مخاطرات سیل، به‌ویژه با توجه به پدیده آل‌نینو و هشدارهای هواشناسی پیرامون بارش‌های سنگین پاییزی برگزار شد. در این نشست، منصور شیشه‌فروش، مدیرکل مدیریت بحران استانداری اصفهان، با تأکید بر اهمیت ساماندهی رودخانه‌ها اعلام کرد: از مجموع ۱۴۱ کیلومتر بستر رودخانه‌های این شهرستان، تاکنون ۸۷ کیلومتر از طول رودخانه‌های «کهرویه، وشاره، سیده خاتون، سوبادار، چغاد و منوچهرآباد» لایروبی و ساماندهی شده است. وی همچنین از تهیه مطالعات طرح‌های بخش سیلاب در بالادست دشت مهیار خبر داد و افزود مقرر شد شرکت آب منطقه‌ای و منابع طبیعی، اقدامات تکمیلی را با جدیت دنبال کنند.

فرماندار شهرضا نیز بر هماهنگی همه‌جانبه دستگاه‌های اجرایی و امدادی تأکید کرد و دستور آماده‌باش کامل تیم‌های امداد و نجات را صادر نمود. تصویب طرح‌های پیشگیرانه، تسریع در ساماندهی رودخانه‌های پرخطر اطلاع‌رسانی به‌موقع به شهروندان و برگزاری مانورهای آمادگی در مناطق حساس، از مهم‌ترین مصوبات این نشست بود تا استان برای مقابله با خطرات احتمالی سیلاب آماده باشد.

حاشیه |

معاون فرهنگی شهرداری «قونیه» در گفت‌وگو با «پیام ما» از چرایی غیبت ایران

در رویداد موسیقی عرفانی می‌گوید

گذرنامه‌ای که ایران را از قونیه جا گذاشت

| konyab.el.tr

قونیه در روزهای پایانی شهریور تا اواخر هفته نخست مهرماه، با نام «مولانا» و موسیقی عرفانی گره می‌خورد. امسال خیابان‌های شهر در آستانه «بیست‌وسومین جشنواره بین‌المللی موسیقی عرفانی» آماده میزبانی از هنرمندانی از کشورهای مختلف هستند و نام‌هایی از رومانی، هلند، کلمبیا، اسپانیا، روسیه، کوپا، تایوان و تونس در برنامه جشنواره دیده می‌شود. اما غایب بزرگ این دوره، ایران است که هرساله به‌دلیل حضور آن، قونیه گردشگران پرشماری را به خود می‌دید؛ کشوری که در بیش از دو دهه گذشته، بارها هنرمندان و موسیقی‌دانانش در این رویداد روی صحنه رفته‌اند. این غیبت در حالی اتفاق افتاده که معاون فرهنگی شهرداری قونیه در گفت‌وگو با «پیام ما» می‌گوید حتی با وجود ریسک‌های ناشی از شرایط جنگی، دعوت از یک هنرمند انجام شده بود، اما آنچه این حضور را در آخرین لحظات منتفی کرد، ضبط گذرنامه این خواننده در ایران بوده است.

اصدف سرداری

روزنامه‌نگار

بیست‌وسومین جشنواره بین‌المللی موسیقی عرفانی قونیه در حالی امسال از ۳۰ شهریور تا ۸ مهر ۱۴۰۵ (از ۲۱ تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۶) برگزار می‌شود که روز ۲۸ شهریورماه امسال «پیام ما» از غیبت ایران دراین رویداد موسیقی بزرگداشت مولانا خبر داد. در دوره امسال نام‌کشورهایی از جمله رومانی، هلند، کلمبیا، اسپانیا، روسیه، کوپا، تایوان، تونس و ترکیه در پوستر رسمی جشنواره آمده است، اما نامی از ایران در فهرست کشورهای شرکت‌کننده، آن هم بدون هیچ توضیحی، دیده نمی‌شود. این در حالی است که موسیقی‌دانان و هنرمندان ایرانی طی سال‌های گذشته در این رویداد حضور مستمر داشته‌اند که از جمله آنها می‌توان به «شهرام

ناظری» و «همایون شجریان» اشاره کرد.

پیگیری «پیام ما» از معاون فرهنگی شهرداری قونیه اما نشان می‌دهد که نبود ایران در این دوره، ناشی از حذف نام کشور از برنامه جشنواره نبوده و قرار بوده است یک هنرمند ایرانی در این رویداد حضور داشته باشد.

قونیه چشم‌انتظار «وحید تاج» بود

«احمد چالیشیر»، معاون فرهنگی شهرداری قونیه، در پاسخ به پرسش «پیام ما» درباره چرایی حذف ایران از این رویداد توضیح می‌دهد: «ایران بدون تردید از نظر فرهنگ و هنر برای ما کشوری مهم و گنجینه‌ای ارزشمند است. به‌عنوان کسی که ۲۲ سال است این جشنواره را مدیریت می‌کنم، می‌گویم که هر سال حتماً یک مهمان از ایران داشته‌ایم و قرار بود امسال نیز این‌گونه باشد. حضور «وحید تاج» مورد توافق قرار گرفته و هماهنگی‌های لازم انجام شده بود. حتی با وجود ریسک‌های ناشی از شرایط روز این ریسک‌ها پذیرفته و از او دعوت شد.»

به‌گفته چالیشیر، اما در لحظات آخر، تاج اعلام کرد که گذرنامه‌اش ضبط شده است: «به همین دلیل از

روزنامه سیاسی – اجتماعی

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: روح‌الله خدیشی
زیر نظر شورای سردبیری
دبیر ویژه‌نامه‌ها: شبنم شکوربان
مدیر هنری: تبوا صمدیان
دبیر عکس: یاسر خدیشی

دبیر محیط زیست: فاطمه باباخانی
دبیر گزارش: مهتاب چودکی
دبیر میراث و گردشگری: صبا رضایی
دبیر خبر: یاسر مختاری
دبیر صفحه‌آخر: صدف سرداری

دبیر فرهنگ و هنر: علی ملازاده
صفحه‌آرایی: آتنا شریف‌زاده
کارتنیست: مجتبی ملازاده
بازاریابی و تبلیغات: محمد زز
اداری: فاطمه آقاملایی، شیواکوی

رتبه روزنامه پیام ما : ۲

نظرات نویسندگان دیدگاه شخصی آنان بوده و لزوماً دیدگاه روزنامه نیست.

آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای پیام ما:
www.payamema.ir/akhlagh

@payamema ۳۳۳ ۸۴۹۴ ۰۹۰۳
www.payamema.ir @payamema

ایمیل سازمان آگهی‌ها: payamema.adv@gmail.com
ایمیل تحریریه: Khabar.payamema@gmail.com

/ تلفن: ۰۲۱-۲۸۲۲۱۹۱۰
/ تلف: ۰۲۱-۳۲۴۴۸۰۸۶

تهران - خیابان شریعتی - ابتدای شهید بهشتی - پلاک ۱۲ - طبقه اول
نشانی: کرمان، میدان آزادی، خیابان شهید بهشتی، شهید بهشتی ۰۸، نبش شرقی ۲
تلفن: ۰۲۱-۲۸۲۲۱۹۱۰
تلف: ۰۲۱-۳۲۴۴۸۰۸۶

پیام ما دیروز |

می‌دهیم. ماه‌ها برای این جشنواره تلاش کرده‌ایم تا به گردشگری و اقتصاد قونیه کمک کنیم و فصل بهتری داشته باشیم...»

امسال، جای ایران در میان نام‌های روی پوستر جشنواره خالی است. بااین‌حال، توضیح معاون فرهنگی شهرداری قونیه نشان می‌دهد این غیبت قرار نیست بخشی از سیاست دائمی جشنواره باشد. سال‌هاست ترکیه تلاش می‌کند مولانا را در چارچوبی بومی بازتعریف کند و از او چهره‌ای متناسب با روایت فرهنگی و گردشگری خود به جهان ارائه دهد و پیوند دیرینه مولانا با زبان فارسی این روایت قرار گرفته است. قونیه حالا بیست‌وسومین دوره جشنواره خود را بدون یک صدای آشنا برگزار می‌کند و با وجود سابقه حضور هنرمندان ایرانی و پیوند فرهنگی عمیق میان دو کشور، تانکون واکنشی رسمی از سوی ایران درباره این غیبت مطرح نشده است.

معاون فرهنگی شهرداری قونیه: ایران همیشه در جشنواره قونیه حضور خواهد داشت

معاون فرهنگی شهرداری قونیه:

ایران همیشه در جشنواره قونیه حضور خواهد داشت

واین حضور ادامه پیدا خواهد کرد. هیچ شکی در این موضوع نداشته باشید

تا زمانی که شرایط اجازه دهد

ایران جایگاه ویژه و استثنایی خود را در جشنواره قونیه حفظ خواهد کرد

رفت‌وآمد گردشگران ایرانی در این دوره از سال با بخش‌هایی از اقتصاد شهری قونیه پیوند خورده است و هرساله تورهای مختلفی برای سفر به این شهر و شرکت در برنامه‌های بزرگداشت مولانا برگزار می‌شده است

اگر می‌شد زندگی را از نو نوشت

نگاهی به رمان «آخر دنیا» نوشته «جنی ارپنیک»: روایتی از زندگی‌هایی که می‌توانستند اتفاق بیفتند

اگر می‌شد زندگی را از نو نوشت

از همین‌جا، «آخر دنیا» از داستان یک زن فراتر می‌رود و به روایتی درباره تاریخ تبدیل می‌شود. قرن بیستم اروپا در این زمان فقط مجموعه‌ای از تاریخ‌ها و نام‌ها نیست؛ تاریخ به خانه‌ها، خانواده‌ها و روابط انسانی راه پیدا می‌کند. جنگ و استبداد، تغییر مرزها، مهاجرت و دگرگونی‌های سیاسی، زندگی شخصیت‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند و نشان می‌دهند که هیچ انسانی را نمی‌توان کاملاً جدا از زمانه‌ای که در آن زندگی می‌کند، شناخت. جنی ارپنیک، نویسنده آلمانی، در سال ۱۹۶۷ در برلین شرقی متولد شد. پیش از ورود جدی به عرصه ادبیات، در حوزه‌هایی همچون صحافی، تئاتر و موسیقی آموزش دید و بعدها به کارگردانی اپرا پرداخت. این پیشینه هنری چندوجهی در آثار او نیز بازتاب پیدا کرده است؛ نوشته‌هایش معمولاً به زمان، خاطره، تاریخ و تجربه انسانی توجهی ویژه دارند. ارپنیک بعدها به یکی از نویسندگان مطرح ادبیات معاصر آلمان تبدیل شد و آثارش به زبان‌های مختلف ترجمه شدند.

«آخر دنیا» نیز از جمله آثاری است که جایگاه ادبی ارپنیک را تثبیت کرد. این کتاب در سال ۲۰۱۵ «جایزه داستان خارجی مستقل» را به دست آورد و در میان نامزدهای نهایی «جایزه ادبی دبولین» نیز قرار گرفت. ساختار متفاوت رمان و شیوه پیوند دادن زندگی شخصی با تاریخ، از مهم‌ترین ویژگی‌هایی است که در بررسی‌های ادبی درباره این اثر مورد توجه قرار گرفته است.

«آخر دنیا» در نهایت کتابی درباره امکان‌های از دست‌رفته است؛ درباره تمام آن زندگی‌هایی که می‌توانستیم داشته باشیم، اما هرگز نداشتیم.

| پیام ما دیروز

تمام‌قد به احترام شهدای دانش‌آموز «میناب» و «لامرد»

ای داغ، از قلب پریشانم چه می‌خواهی؟

| حمیدرضا محمدی

روزنامه‌نگار

یا تن رسد به جانان یا جان ز تن برآید...

امروز دلم پیش همه شهدای دانش‌آموز است؛ از جنگ‌های جهانی و انقلاب تا جنگ هشت‌ساله و به‌ویژه همین دو جنگ اخیر دوازده‌روزه و چهل‌روزه و از همه بیشتر، بچه‌های میناب و لامرد. آن‌ها که با همین لباس مدرسه، در مدرسه و پشت نیمکت کلاس و با کیف پر از کتاب و دفتر و مداد به شهادت رسیدند. دلم پیش آن‌هاست که بی‌هیچ گناهی، مظلوم مظلوم، در خون خود غلتیدند. دلم پیش آن‌هاست که به‌جای آن‌که امروز شاد و خوشحال و با دعای خیر و بدرقه و قرآن و آب پدر و مادر راهی مدرسه‌شان شوند، حالا زیر خروارها خاک آرمیده‌اند و والدین‌شان، به‌جای آن‌که تا پشت در کلاس همراهی‌شان کنند و روزهای خوشی را برایشان آرزو کنند، باید امروزشان را در گلزار شهدای شهر سپری کنند و کنار مزار عزیزکرده‌شان باشند.

دلم پیش همه آن ۱۲۰ دانش‌آموز مینابی و ۲۰ دانش‌آموز لامردی است؛ آن‌ها که برای آینده‌شان هژرویک نقشه کشیده بودند و هریک‌شان می‌خواستند کاری کنند و کاره‌ای شوند. دلم پیش پدر و مادر آن‌هاست که چقدر برای جگرگوشه‌هایشان برنامه داشتند. حالا اما جز سنگی بر گوری، چیزی ازشان نمانده است. ولی دلم پیش‌تر و بیشتر نزد والدین «ماکان نصیری» است که حتی آن تلی از خاک و سنگ قبر و تکه‌ای از پیکر پاک را هم نیافتند تا امروز بر سرش بروند و مویه کنند. بچه‌های میناب و لامرد مصداق اتم و اکمل آن آیه شریفه «يَا أَيُّهَا ذُرِّيَّتُ الْقِبْلَتِ! هَسْتُمْ كَمَا هِيَ جَايِي در این جنگ نداشتند، اما به نقش اول آن تبدیل شدند و نماد آن در همه جهان. آنان حالا معیار فراموش‌نشدن جنایت علیه بشریت‌اند؛ آن‌هایی که آدم اگر از غصه‌شان بشیرد، رواست. و این اول مهر و شروع پاییز امسال، عجب غم‌انگیز و سوگ‌بار است.

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو، خودرو سواری: سواری، سیستم؛ پژو، تیپ: 405GLX-XU7 به رنگ: نقره‌ای - متالیک، مدل:۱۳۹۱ به شماره موتور: 124K0107230 و شماره شاسی: NAAM01CA5DR592443 به شماره پلاک: ۹۱۷ ل ۲۳ ایران:۴۰ به نام: صغری تاج‌آبادی مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

شهرباک

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو، خودرو سواری: سواری - هاچ بک، سیستم؛ ام، وی، ام، تیپ: X33S-AT به رنگ: سفید، مدل:۱۴۰۱ به شماره موتور: MVMD4G20ANN011754 و شماره شاسی: NATGBAYP5N1012542 به شماره پلاک:۲۳۸ ایران:۴۰ به نام: جهانگیر باقری بنستانی مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

شهرباک

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو، خودرو سواری: سواری، سیستم؛ پژو، تیپ: 405GLX به رنگ: خاکستری - متالیک، مدل:۱۳۹۷ به شماره موتور: 124K1192602 و شماره شاسی: NAAM11VEZJK028289 به شماره پلاک:۲۶ ایران:۶۵ به نام: معصومه عسکری چاورچی مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

شهرباک

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو، خودرو سواری: سواری، سیستم؛ سایپا، تیپ: 131SE به رنگ: سفید - روغنی، مدل:۱۳۹۳ به شماره موتور: ۵۱۷۹۸۳۴ و شماره شاسی: NAS411100E3680616 به شماره پلاک: ۲۳۳۷ ۷۴ ایران:۶۵ به نام: خاور اکبری‌نیا‌فات‌النجوی، مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

شهرباک